

RELIGIE VERSUS PĂRTĂȘIE - DECLARAȚIA FINALĂ A SAREI - Partea a unsprezecea

Este bine să fiu aici împreună cu voi în această dimineață. Sunt atât de recunoscător că avem un loc în care să venim ca să ne închinăm în Numele Lui. Sunt recunoscător pentru că suntem chemați să avem ochii deschiși și urechile deschise pentru a auzi și să ne putem închina în Duh și în Adevăr.

Să deschidem Bibliile la Geneza. Între timp, vreau să vă anunț că la sfârșitul săptămânii viitoare, eu și familia mea vom călători în Carolina de Nord pentru câteva întâlniri cu fratele Steven Shimbo, care este păstorul unui grup de frați din apropiere de Charleston, Carolina de Nord. El m-a întrebat dacă voi merge să officiez ceremonia de reînnoire a jurămintelor cu soția lui. Inima îmi spune să plec, așa că voi merge pentru slujba de sâmbătă, apoi voi predica și voi sluji pentru biserica lor duminică dimineață. Așa că, rugați-vă pentru mine.

În timp ce eu sunt plecat, fratele Nathaniel Sias va predica pentru voi, așa că, rugați-vă și pentru el.

Vom pleca vineri dimineață devreme și ne vom întoarce luni seara, iar miercuri vom avea serviciu aici.

Ieri am vorbit cu fratele Gene Petrie și sora Marilyn și mi-a spus că se recuperează foarte bine după operația de la genunchi și vă mulțumește pentru rugăciune. Durerea începe să treacă, și prin harul Domnului, o vom vedea curând în mijlocul nostru.

Geneza 1.27. Dacă observați, ne este greu să ieșim complet din Geneza, pentru că Geneza este sămânța, este începutul. Tot ce vedem pe parcursul Bibliei, a început în Geneza.

Deci, Geneza 1.27-28: *„Dumnezeu l-a făcut pe om în imaginea Sa, l-a făcut în imaginea lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.* (traducere din engleză.)

Dumnezeu i-a binecuvântat, și Dumnezeu le-a zis: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți

pământul și supuneți-I; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului, și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ.”

Domnul să binecuvânteze Cuvântul Său. Să ne rugăm.

Doamne Isuse, îți mulțumim pentru privilegiul de a veni azi aici, și pentru că Îl cunoaștem pe Domnul prin Harul și mila Ta din viața noastră, care ne-a adus înapoi în acest timp. Dumnezeu, în timp ce privim la Cuvântul Tău, Te chem să vii să iei Tu însuși Pâinea Vieții, și cu propriile Tale mâini s-o frângi pentru noi, Doamne, pentru ca ochii noștri să fie deschiși să Te vedem pe Tine, care frângi Pâinea pentru noi. Hrănește-ne cu Mână proaspătă din cer, Doamne, pentru că vrem să ai întâietate în mijlocul nostru, ca să ne deschizi ochii să vedem, să ne dai urechi să auzim și inimile noastre să perceapă tot ce vrei să ne vorbești în această zi; pentru că aceasta este ziua în care ne chemi ca să manifestăm Cuvântul Tău, să trăim Viața Ta și să manifestăm Numele Tău pe acest pământ.

Dumnezeule, avem nevoie de Tine, avem nevoie de Cuvântul Tău viu în inima noastră, de aceea Te rugăm să aduci Puterea de înviore pentru ca acest Cuvânt să fie viu în noi. Îți cerem aceste binecuvântări în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

Aici, în Geneza, vedem că o poruncă i-a fost dată lui Adam, când el nu era încă în trup de carne. Adam este încă un om duh, era bărbat și femeie, iar Dumnezeu le-a poruncit să se înmulțească și să umple pământul. Aici a fost Cuvântul lui Dumnezeu, o poruncă dată lui Adam, apoi acel om duh a fost plasat în trup de carne, conform cu Geneza capitolul 2.

Dumnezeu a văzut că Adam era singur și a spus: „*Nu este bine ca omul să fie singur,*” așa că Dumnezeu însuși a oficiat prima căsătorie.

Pentru a-i găsi un ajutor potrivit, Dumnezeu a scos toată creația Sa din pământ, a adus-o la viață și a trecut-o prin fața lui Adam, dar pentru el nu s-a găsit un ajutor potrivit din toate acestea deoarece ajutorul potrivit pentru Adam se afla în el. Adam a găsit ajutorul potrivit doar în ceva care îl reflecta pe el, reflecta caracterul lui, natura lui, ceea ce era el și cu care putea să aibă părtășie, pentru că era o parte din el însuși. Astfel, Dumnezeu l-a luat și l-a adormit apoi a scos din el o coastă, și voi știți că a despărțit duhul masculin de duhul feminin al lui Adam, și din acea coastă a făcut o femeie în care a pus duhul feminin luat din Adam. Apoi, i-a unit pe cei doi în sfânta căsătorie, după care Dumnezeu a spus că este foarte bine.

După ce a terminat cu această capodoperă, Dumnezeu S-a odihnit. Laudă lui Dumnezeu!

Apoi, știm că șarpele s-a strecurat și a pervertit capodopera lui Dumnezeu.

Să mergem la Geneza 2.16-17:

„Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: „Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină;

dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.”

Astfel, Dumnezeu a dat lui Adam o singură poruncă. El i-a spus să se înmulțească și să umple pământul și să-l stăpânească, și i-a mai spus să evite doar un singur lucru; să evite pomul cunoștinței binelui și răului.

Să mergem la Geneza 3, unde citim despre ispitirea femeii. Șarpele a mers la femeie și a început să-i pună întrebări. Să citim de la versetul 4, până la versetul 7:

„Atunci șarpele a zis femeii: „Hotărât că nu veți muri;

dar Dumnezeu știe că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii, și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul.

Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit, și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat deci din rodul lui, și a mâncat; a dat și bărbatului ei, care era lângă ea, și bărbatul a mâncat și el.

Atunci li s-au deschis ochii la amândoi, au cunoscut că erau goi, au cusut laolaltă frunze de smochin, și și-au făcut șorturi din ele.”

Noi am vorbit despre aceasta destul de mult, și am văzut că Adam și Eva se aflau sub vălul inocenței și nu știau că sunt goi; ei nu se vedeau goi unul pe celălalt. Erau goi dar nu exista ispită, nu exista poftă față de goliciunea celuilalt pentru că se aflau sub vălul inocenței, dar când a venit șarpele și a început s-o ispitească pe Eva cu privire la acel pom despre care li se spusese că nu trebuie să ia din el; când a început s-o ademenească și să contrazică Cuvântul lui Dumnezeu, Eva a început să fie atentă și să privească acel pom cu interes, și atunci au apărut înțelepciunea, intelectul și raționamentul ei. Astfel, în loc de credința simplă în

Cuvântul lui Dumnezeu, Eva începe să raționeze: „Pentru că există această poruncă referitoare la înmulțire, cred că acesta este modul în care Dumnezeu voia să o facă, și cu siguranță șarpele știe despre ce vorbește.” Astfel, Eva a fost înșelată crezând că face un lucru bun: „Șarpele m-a amăgit.”

Eva a luat din pom, apoi a dat și soțului ei și el a luat, după care ochii lor s-au deschis și au știut că sunt goi. Imediat și-au făcut ei înșiși o religie, o acoperire din frunze de smochin, ceva ce și-au făcut ei pentru s-și acoperi goliciunea.

Dar când a venit Dumnezeu în răcoarea serii și a început să vorbească, Glasul lui Dumnezeu a pătruns în religia lor; Vocea lui Dumnezeu a pătruns în tot ce făcuseră ei pentru a-și acoperi goliciunea, folosind propria lor ispășire pentru păcatul lor. Când Glasul lui Dumnezeu a pătruns în tot ce făcuse Adam, el s-a ascuns de prezența lui Dumnezeu. Dumnezeu l-a chemat, dar Adam a răspuns că s-a ascuns pentru că era gol.

Teoretic, ei nu erau dezbrăcați pentru că aveau șorțuri făcute din frunze de smochin care le acoperea păcatul, rușinea le era acoperită, dar în prezența lui Dumnezeu, în prezența aceluiași Glas care a pătruns în frunzele sale de smochin, Adam a știut că era gol înaintea lui Dumnezeu.

Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că în această zi, a trimis Glasul unui profet, care a fost Glasul lui Dumnezeu și a pătruns în frunzele noastre de smochin; în frunzele de smochin catolic, în frunzele de smochin baptist, în frunzele de smochin prezbiterian, până când nu a mai avut confort în religia artificială și în sistemul omului de acoperire care a luat Cuvântul lui Dumnezeu în orice fel ca să se simtă confortabil prin el. Apoi, a început să îmbrace, și să îmbrace și alți oameni într-un produs pe care l-a făcut el însuși. Ce erau frunzele de smochin? Frunzele de smochin era ceva creat de Dumnezeu, dar omul le-a luat și le-a pervertit pentru că omul nu poate face nimic corect. Aceasta arată nebunia omului pentru că omul începe să pervertească, să corupă, să folosească greșit și să-și facă propria acoperire chiar din lucrul creat de Dumnezeu. Dar Glasul lui Dumnezeu pătrunde chiar în acea acoperire.

Mulțumesc lui Dumnezeu că Glasul Lui pătrunde în orice acoperire. Sunt atât de recunoscător Domnului că atunci când am auzit Glasul Lui, m-am trezit că sunt gol. A fost o experiență plăcută? Nu, nu a fost deloc plăcută pentru că a provocat frică și cutremur absolut. Amin. Au fost momente când mi-am dorit să nu fi știut că este

Adevărul, și au fost momente când mi-am dorit să nu fi auzit Adevărul, pentru că odată ce L-am auzit, Glasul Lui a pătruns în frunzele mele de smochin și atunci am știut că nu sunt corecte înaintea lui Dumnezeu ca acoperire. Astfel, a trebuit să arunc ideile mele religioase, să arunc tradițiile familiei mele și a părinților mei în care am fost crescut și a trebuit să urmez acel Glas pentru că acel Glas mi-a oferit un sacrificiu de sânge, și o acoperire corectă pentru goliciunea mea.

Prezența lui Dumnezeu de care se ascundea Adam, era chiar Tatăl care îi oferea o împăcare corectă și o părtășie restabilă.

Astăzi sunt mulți oameni care se ascund după frunze de smochin printre pomi, printre oamenii din grădină, și nu vor ajunge la Glasul Lui pentru că se tem de Glas, deoarece Glasul judecă starea lor. Astfel, ei vor să stea departe de Glasul Tatălui, dar tocmai Glasul Tatălui care te va judeca pentru că ești greșit, îți va oferi o jertfă corectă de ispășire, apoi te va îmbrăca în pielea acelei jertfe, te va răscumpăra și te va aduce înapoi în părtășie cu El însuși. Amin. Așadar, noi nu vrem să ne fie frică de Glasul lui Dumnezeu din această zi.

În mesajul **Epoca Bisericii Pergam**, din Cartea Epocilor Bisericii, profetul lui Dumnezeu spune:

„Primul fiu al lui Dumnezeu, Adam, a fost Cuvântul sămânță vorbit al lui Dumnezeu, căruia i s-a dat o mireasă pentru a se reproduce,” Este ceea ce a fost însărcinat să facă: să se înmulțească și să umple pământul. *„...a primit o mireasă ca să se reproducă și să aducă la viață un alt fiu de Dumnezeu, dar ea a căzut prin hibridare, l-a făcut să moară.”*

Dumnezeu a trecut-o pe Eva prin tot actul de separare de Adam, apoi i-a restabilit pe cei doi înapoi împreună și a spus că *„cei doi vor fi un singur trup.”* Adam a primit o mireasă ca să se reproducă. De aceea i s-a dat, deci, dacă ne gândim la afirmația făcută de profet, *„să se înmulțească și să umple pământul,”* înțelegem că Dumnezeu, pentru împlinirea Planului Său, avea să ducă la bun sfârșit împlinirea necesară aceluia Cuvânt. Și primul lucru de care Dumnezeu avea nevoie, era Adam în forma unei femei. Adam nu putea s-o facă singur, ci doar în forma unei femei. Apoi, Dumnezeu a reunit bărbatul cu femeia și acesta urma să fie mijlocul oferit de Dumnezeu pentru a împlini acest lucru. Dumnezeu este Dumnezeu și El Își împlinește Planul Său.

Întregul scop de a o separa pe femeie din bărbat și de a o aduce înapoi în părtășie

cu Adam, a fost pentru ca Adam să se reproducă. Dar ei nu au ajuns niciodată la reproducerea unui alt fiu de Dumnezeu pe pământ, pentru că femeia a eșuat în scopul ei. Acesta este adevărul.

Am uitat să vă spun titlul predicii, de multe ori uit, dar suntem în continuare la tema „Religie versus părtășie cu Dumnezeu,” partea a unsprezecea, iar subtitlul de astăzi, este: **Declarația finală a Sarei**. Vom ocoli puțin, dar vom ajunge la temă, prin harul Domnului.

În mesajul **Înțelepciune contra credință**, profetul spune:

„Eva a venit și a spus: „Domnul Dumnezeu a spus că în ziua în care vom mânca din pom, vom muri.” Apoi s-a oprit să vadă ce va spune șarpele. Și el a zis:

„Ascultă draga mea micuță minunată, tu vezi cu siguranță că Dumnezeu te-a făcut pentru un scop.” Vedeți unde lovește el? Dumnezeu nu a dat niciodată o descoperire cu privire la cum, când și de ce va împlini Cuvântul Său, dar șarpele spune:

„...cu siguranță Dumnezeu te-a făcut pentru un scop. Tu știi că este adevărat. Ești femeie și ai fost făcută pentru acest scop. Așa este. Acum nu o știi, dar ai fost făcută pentru acest scop. O, ești un lucru minunat, dragă. Privește la mâinile tale delicate. De ce? Sigur o vei face.”

„Dar El a spus că dacă o vom face, vom muri,” a spus Eva.

„O, gândește-te că El este un Tată bun și iubitor. Dumnezeu nu ar face așa ceva.” Și ce a făcut Eva? A ascultat argumentele, și a primit înțelepciunea șarpelui apoi a spus:

„Este un pom plăcut la privit și de dorit.” Și din cauza aceasta, Eva a căzut. Așa este. Ce s-a întâmplat? S-a întâmplat așa cum se întâmplă cu orice femeie: de îndată ce se îndrăgostește, totul se termină chiar acolo.”

Acesta este adevărul. Vedeți sămânța pe care o ținea? Ea ar fi devenit în sfârșit mamă prin voința lui Dumnezeu; ar fi devenit în sfârșit mamă, printr-un Cuvânt rostit de El și abia aștepta să intre în aceasta.”

Așadar, a existat o profeție, iar profeția avea să aibă o împlinire a poruncii de a se înmulți, însă Eva nu a așteptat Cuvântul rostit al lui Dumnezeu, pentru că a fost

ispitită s-o ia înaintea Cuvântului lui Dumnezeu, prin înțelepciune și raționament.

În **Rezumatul epocilor bisericii**, la încheierea epocilor, profetul spune:

„Având în vedere aceste principii, începem să urmărim biserica prin cele șapte epoci diferite. Biserica s-a născut la Rusalii. Așa cum Adam a primit o mireasă curată din mâna lui Dumnezeu, care a fost neîntinată pentru o perioadă scurtă, și lui Hristos, al doilea Adam, i s-a dat o mireasă curată și proaspătă la Rusalii, care a rămas un timp separată și nepătată.”

În continuare, el merge la două Scripturi din cartea Faptelor și spune:

„...și niciunul din ceilalți nu cuteza să se lipească de ei. Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți.”

Apoi a spus: *„Eu nu știu cât timp a durat aceasta, dar într-o zi, Satan a venit, a sedus biserica și a murdărit-o prin infiltrarea antihristului în rândul aleșilor. În 1 Ioan 4.3, citim: „...ci este duhul lui antihrist de a cărui venire ați auzit. El este deja în lume chiar acum.”*

Isus a spus următoarele, referindu-se la mireasa Sa din prima epocă: *„Dar ce am împotriva ta este că ți-ai părăsit dragostea dintâi. Adu-ți aminte dar de unde ai căzut, și pocăiește-te.”* (Apocalipsa 2.4).

În citat, el continuă și spune că *„încă din prima epocă biserica era o femeie decăzută”*, arătând deja ce s-a întâmplat în grădina Eden: *„Așa cum Satan a ajuns să mănânce înaintea lui Adam, acum Satan a sedus biserica, mireasa lui Hristos, înainte de căsătoria Mielului. Care a fost însă cauza principală care i-a cauzat căderea? Conform Apocalipsa 2.6, acest lucru se datora faptelor Nicolaiților care încă din prima epocă s-au întors de la Cuvântul curat al lui Dumnezeu.*

Ei s-au îndepărtat de porunca lui Dumnezeu care cerea o biserică absolut dependentă de El, care să depindă în întregime de Dumnezeu, și ca să împlinescă Cuvântul de la început până la sfârșit în afara guvernului omenesc.”

Cum a căzut Eva? Care a fost vina femeii la început? Ea a început să creadă că are ceva de făcut, iar șarpele a început să o amăgească să facă ea ceva prin înțelepciune, cunoștință și prin efortul ei uman, că poate produce făgăduința. Eva nu a putut să aștepte ca Dumnezeu să împlinescă promisiunea.

Tot astfel, „faptele nicolaiților,” au început să mute biserica ce era complet dependentă de Dumnezeu și sub călăuzirea Cuvântului și să o îndepărteze de la cerința lui Dumnezeu de a avea o biserică absolut dependentă de El și care să depindă în totalitate de Dumnezeu, prin care să-și împlinească Cuvântul de la început până la sfârșit, în afara guvernării omenești. Nicolaiții au promovat o dominație omenească în interiorul bisericii așa cum o face fiecare conducere omenească ce domină poporul prin legi proprii. Ei au făcut exact ce a făcut poporul Israel când au pus o guvernare omenească în locul Cuvântului și a Duhului lui Dumnezeu. Ceea ce s-a întâmplat, a determinat biserica să cadă și să creadă că ea are ceva de făcut, și că prin guvernare omenească, printr-o structură omenească organizată, și printr-un sistem bisericesc, va putea să-L slujească pe Dumnezeu și să împlinească Cuvântul Său, în loc să rămână complet dependentă de Duhul lui Dumnezeu care să conducă biserica.

Astfel, oamenii au început să dea legi, să controleze și să dicteze, apoi și-au construit școli și seminarii pentru educație, și prin intelectul și înțelepciunea lor, au început să dicteze bisericii cum să-L slujească pe Dumnezeu și ce este plăcut lui Dumnezeu; să dea interpretarea lor Cuvântului lui Dumnezeu; ce ar trebui și cum ar trebui să facă totul. Dar nu aceasta voia Dumnezeu, ci El a dorit o biserică complet dependentă de Dumnezeu, prin care să împlinească Cuvântul Său de la început până la sfârșit.

Dacă Eva ar fi rămas acolo, dacă femeia ar fi rămas acolo, totul ar fi fost bine, dar ea a ales să asculte înțelepciunea șarpelui.

În **Pecetea a patra**, fratele Branham spune:

„...sistemul denominațional organizat a adus prima biserică organizată. Aceasta s-a întâmplat la Conciliul de la Niceea, în timpul împăratului Constantin.

Aseară am vorbit despre femeie și am arătat că Eva, prima mireasă, a căzut înainte ca soțul ei să ajungă la ea, pentru că nu a crezut Cuvântul lui Dumnezeu în Eden.

Ce s-a întâmplat cu mireasa spirituală care a fost născută în ziua Cincizecimii în Hristos înainte ca El să ajungă la ea? A căzut la Roma. De ce? Și-a pierdut virtutea Cuvântului pentru o dogmă. Amin.”

Dacă lui Adam i s-a dat o mireasă, o soție ca să se reproducă, și lui Hristos i s-a dat

prin Rusalii, o mireasă ca să se reproducă. Este același lucru. Și dacă există un eșec, unde este eșecul? Eșecul rămâne deoarece Eva și-a pierdut virtutea, puritatea, curăția și s-a separat de Dumnezeu care trebuia să-și împlinească Cuvântul în felul Său și la timpul hotărât de la început până la sfârșit.

Când Eva a început să preia înțelepciunea șarpelui, să privească la pofta ei prin propriul ei discernământ și nu a mai privit la Cuvântul lui Dumnezeu, a început să analizeze pomul cu propria ei minte și nu a găsit nici un cusur acelui pom, ci a văzut că era „plăcut la privit, bun de mâncat și de dorit ca să-i deschidă mintea și să o facă înțeleaptă.” Eva și-a folosit propria înțelegere și a ascultat de șarpe, apoi a început să raționeze că acel lucru ar fi corect: „Am ceva de făcut în aceasta.” Dar aceasta i-a cauzat căderea.

Prima biserică a ieșit sub botezul Duhului Sfânt iar Duhul lui Dumnezeu se mișca și o conducea, dar biserica a început să facă același lucru ca și Eva, a început să asculte de înțelepciunea diavolului și să aducă înțelegerea Cuvântului prin propriul ei intelect; a început să lege biserica și să o mute de la Cuvânt, la lucruri contrare Planului lui Dumnezeu.

Să mergem la Geneza 15. Din textul de aici vreau să vorbesc despre Sara și să pun aceasta ca bază ca să înțelegem ceea ce privim. Geneza 15.1-6:

„După aceste întâmplări, Cuvântul Domnului a vorbit lui Avraam într-o vedenie, și a zis: „Avraame, nu te teme, Eu sunt Scutul tău, și răsplata ta cea foarte mare.”

Avraam a răspuns: „Doamne Dumnezeule, ce-mi vei da? Căci mor fără copii; și moștenitorul casei mele este Eliezer din Damasc.”

Și Avraam a zis: „Iată că nu mi-ai dat sămânță și slujitorul născut în casa mea va fi moștenitorul meu.”

Atunci Cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: „Nu el va fi moștenitorul tău, ci cel ce va ieși din tine, acela va fi moștenitorul tău.”

Și după ce l-a dus afară, i-a zis: „Uită-te spre cer, și numără stelele, dacă poți să le numeri.” Și i-a zis: „Așa va fi sămânța ta.”

Avraam a crezut pe Domnul, și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire.”

Ce a făcut Avraam ca să fie socotit neprihănit? L-a crezut pe Dumnezeu. El a crezut

ce i-a spus Dumnezeu în ziua și în ceasul acela, a crezut făgăduința pentru acel ceas și aceasta i s-a socotit ca neprihănire. Apoi, Dumnezeu i-a spus ce se va întâmpla, i-a spus că moștenitorul lui va fi cel ce va ieși din coapsele lui, sămânța lui. „Îți voi ridica un fiu. Nu slujitorul tău va fi moștenitorul tău, ci va fi unul care va ieși din tine.” Aceasta a fost promisiunea lui Dumnezeu. Ascultați. Dumnezeu a promis că va face acel lucru, și dacă Avraam și Sara puteau rămâne neclintiți, Dumnezeu își împlinea propriul Său Cuvânt.

Problema este că toate personajele din Biblie se vor mișca întotdeauna în același fel în care a fost spusă această poveste. Ce s-a întâmplat cu prima femeie și ce s-a întâmplat cu prima biserică, începe să lucreze acum în Sara.

În Geneza 16.1-4, vedem că după ce Avraam primise deja promisiunea că va avea un fiu din propriile sale coapse, ni se spune că:

„Sarai, nevasta lui Avram, nu-i născuse deloc copii. Ea avea o roabă egipteană numită Agar.

Și Sarai a zis lui Avram: „Iată, Domnul m-a făcut stearpă; intră, te rog, la roaba mea; poate că voi avea copii de la ea.” Avram a ascultat cele spuse de Sarai.

Atunci Sarai, nevasta lui Avram, a luat pe egipteanca Agar, roaba ei, și a dat-o de nevastă bărbatului său Avram, după ce Avram locuise ca străin zece ani în țara Canaan.

El a intrat la Agar, și ea a rămas însărcinată. Când s-a văzut ea însărcinată, a privit cu dispreț pe stăpâna sa.”

Vedeți? Sara face acum același lucru ce l-a făcut femeia la început, ceea ce a făcut Eva. Acolo era dată deja o promisiune și este sigur că Dumnezeu avea să o împlinească. El își ține Cuvântul, pentru că tot ce spune Dumnezeu se împlinește.

Aici vedem că Sara devine instrumentul din mâna diavolului, la fel cum șarpele a fost instrumentul din mâna diavolului, apoi femeia a devenit instrumentul din mâna lui, iar acum Sara era folosită de diavol încercând să distrugă planul lui Dumnezeu. Sara a început să folosească înțelepciunea ei, intelectul și raționamentul ei; a privit la propria ei stare și l-a învinuit pe Dumnezeu că a făcut-o stearpă: „Și Sarai a zis lui Avram: „Iată că Dumnezeu m-a făcut stearpă. Este clar că nu acesta era planul lui Dumnezeu pentru că El m-a făcut stearpă, așa că ia-o

pe roaba mea.”

Aceasta era propria ei înțelepciune, propria ei înțelegere. Ea încerca să ajungă la promisiune după propriul ei plan, folosind înțelepciunea și intelectul ei. Ea a privit la starea ei și la neputința ei de a zămisli, și s-a îndoit din cauza la ceea ce vedeau ochii ei; Sara a început să se îndoiască din cauză că își simțea neputința. Ea îl credea pe Dumnezeu, credea Cuvântul Lui, dar a început să devină confuză și se îndoia că Dumnezeu va face așa cum a spus. Dar pentru că El nu o făcuse încă, deși a trăit cu soțul ei de când era tânără, nu însemna că nu o va face exact așa cum a spus. Ei au trăit ca soț și soție în toți acești ani și nu au avut nici un copil, dar aceasta nu a avut nimic de-a face cu împlinirea promisiunii. Amin. Situațiile și timpul care trece, nu afectează împlinirea Cuvântului lui Dumnezeu, deoarece Cuvântul Său este veșnic, și este puternic, rupe fiecare legătură și vindecă. Cuvântul lui Dumnezeu își va găsi întotdeauna propria cale de a se împlini, pentru că Cuvântul are propria sa Viață.

Vreau să mergem mai departe în Geneza dar mai întâi deschideți împreună cu mine la Evrei 11, de unde vom citi un pasaj, apoi ne vom întoarce la Geneza. Evrei 11.8:

„Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc, pe care avea să-l ia ca moștenire, a ascultat, și a plecat fără să știe unde se duce.”

Avraam a avut felul acela de credință care nu trebuia să știe totul dinainte ca să se supună.

Știți, fratele Branham numește această epocă, „Epoca Avraamică,” pentru că ceea ce făcea Avraam, face astăzi sămânța împărătească a lui Avraam, care are aceeași natură, aceeași credință și aceleași caracteristici ca și el. Avraam va fi exprimat în sămânța lui din acest timp de sfârșit, în această epocă Avraamică. În aceeași epocă Avraamică, Dumnezeu l-a chemat pe Avraam, și el a ieșit fără să știe unde merge. Aceasta este credința pe care o caută Dumnezeu, iar El caută și astăzi credința lui Avraam care se mișcă la porunca Lui fără să știe care este destinația, sau cât de lungă va fi călătoria; unde va găsi mâncare, dacă va exista un oraș sau dacă va avea o casă. Avraam nu știa nimic din toate acestea, el știa doar că Dumnezeu l-a chemat și el s-a supus pe baza Cuvântului lui Dumnezeu neștiind cum va arăta acel loc pentru că nu a fost niciodată acolo. Avraam nu a avut nici un fel de contacte sau aranjamente când a ajuns acolo. „Aș putea sta cu mătușa așa

și așa, și cu unchiul. Aceasta ar fi bine.” El nu avea nimic altceva decât Cuvântul lui Dumnezeu care îi spunea să meargă înainte.

În această epocă Avraamică, Dumnezeu va avea un scaun al lui Avraam care va funcționa prin credința lui Avraam. Dumnezeu va avea pe cineva care să creadă Cuvântul Său chiar și atunci când nu poți vedea cum este posibil acel lucru; chiar și atunci când ochii și urechile tale, intelectul și raționamentul tău și toată istoria ce ai avut-o pe acest pământ, îți spun că nu este posibil să se împlinească așa ceva.

În interiorul lui Avraam era Ceva, și sămânța credinței lui Avraam, în epoca Avraamică va spune: „Nu contează ce văd, nu contează ce aud sau ce înțeleg, tot ce contează, este că El a spus-o.” Evrei 11.8-10:

„Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc, pe care avea să-l ia ca moștenire, a ascultat, și a plecat fără să știe unde se duce.

Prin credință a venit și s-a așezat în țara făgăduinței, ca într-o țară care nu era a lui, și a locuit în corturi, ca și Isaac și Iacov, care erau împreună moștenitori cu el ai aceleiași făgăduințe.

Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei Meșter și Ziditor este Dumnezeu.”

Știți, Avraam nu s-a oprit niciodată din călătoria lui pentru că era în căutarea orașului lui Dumnezeu. El nu s-a așezat ca să construiască un regat sau un oraș cu ziduri, el nu s-a oprit niciodată pentru că scopul lui nu era un câștig egoist pentru el însuși, ci Avraam îl urma pe Dumnezeu căutând acel oraș, „un oraș cu temelii tari, al cărei Meșter și Ziditor este Dumnezeu.”

Acum vom citi versetul 11, pe care vreau să mă concentrez, și versetul 12:

„Prin credință și Sara, cu toată vârsta ei trecută, a primit putere să zămislească, fiindcă a crezut în credințioșia Celui ce-i făgăduise.

De aceea, dintr-un singur om, și încă un om aproape mort, s-a născut o sămânță în mare număr, ca stelele cerului, ca nisipul de pe malul mării, care nu se poate număra.”

Lui Avraam i s-a dat o mireasă ca să se reproducă pe sine, de asemenea și lui Hristos I s-a dat o mireasă ca să se reproducă.

De ce a primit Avraam o mireasă? Ca să se reproducă, dar până când Sara, oh, ascultați-mă! Până când Sara nu a crezut, până când Sara nu a primit prin credință puterea de a zămisli, scopul nu a fost realizat. Promisiunea era dată pentru Avraam, că el avea să primească o sămânță, dar pentru aceasta, Avraam avea nevoie de Sara pentru că era parte din el. Astfel, Avraam avea credință, dar până când nu avea și Sara credință ca să primească puterea de a primi sămânța, nu se putea mișca nimic în programul lui Dumnezeu, deoarece în programul Lui, totul se mișcă prin credință. Avraam avea credință iar Sara era parte din Avraam, așa că și cealaltă parte a lui Avraam, trebuia să aibă credința lui Avraam.

Avraam a avut destulă credință ca să iasă și să plece într-o țară străină, fără să știe unde merge iar Sara a mers împreună cu el; dar urma să vină un moment când Dumnezeu avea să ceară ca și Sara să aibă credința lui Avraam, iar când ea va avea credință, Cuvântul lui Dumnezeu urma să se împlinească. Laudă lui Dumnezeu!

Avraam a crezut că soția lui avea credință, dar ea credea și argumenta; dar pentru ca promisiunea lui Dumnezeu să se poată împlini, Sara trebuia să creadă corect.

Lui Hristos I s-a dat o mireasă, dar înainte ca ea să poată zămisli, era deja o femeie căzută. Nu era vina lui Hristos, nu El era lipsit de credință, dar El avea să pună Ceva în ea, pentru că făcea parte din El, și împreună erau una, împreună aveau să împlinească promisiunea. Astfel, Sara trebuia să aibă credință. Să citim din nou Evrei 11.11:

„Prin credință și Sara, cu toată vârsta ei trecută, a primit putere să zămislească, fiindcă a crezut în credințioșia Celui ce-i făgăduise.”

După ce Sara a oferit-o pe Agar lui Avraam, s-a întâmplat ceva pentru ca această Scriptură să se poată împlini. Este adevărat? Pentru că aici se spune că, cu toate că vârsta ei era trecută, Sara a crezut în credințioșia Celui care i-a dat promisiunea.

În Geneza 16.2, noi tocmai am citit că Sara a spus: „Domnul m-a făcut stearpă și nu pot să aduc sămânță, așa că, ia-o pe Agar, roaba mea.” Aceasta înseamnă că ea nu credea în credințioșia Celui ce i-a dat promisiunea, ci spune că: „Cel care a promis, nu mă lasă să primesc sămânță așa că, poate este un alt plan. Cred că pot să ți-o dau pe roaba mea.” Așadar, trebuia să se întâmple ceva pentru a o face pe Sara să creadă, pentru a-i aduce credința la un nivel superior, deoarece în Geneza

16, ea nu lucra cu credința corectă, de aceea era nevoie de ceva, trebuia să vadă sau să experimenteze ceva care să o aducă într-o poziție mai bună pentru că ea trebuia să creadă în credincioșia Celui care a dat promisiunea. Până acum, ea spunea că Dumnezeu este cauza pentru care nu se împlinea promisiunea:

„Este evident că nu o va face în felul acesta, așa că nu putem doar să stăm aici și să murim. Să facem ceva.”

„Ce putem face?”

„Știi bine că este legal să o iei pe roaba mea, și se pare că așa Dumnezeu poate împlini promisiunea.”

Căderea religiei în toată lumea a venit prin intelect și raționament, și aceasta a adus căderea creștinismului pretutindeni.

Trebuie să înțelegem ceva: că Dumnezeu nu va face El totul, ci a lăsat ceva și pentru noi. Este adevărat? A lăsat ceva de făcut și pentru tine. Ceea ce a lăsat pentru tine este Cuvântul Său, să crezi Cuvântul Său, să te predai Cuvântului și să îl lași să facă ceea ce a promis că va face. Singurul fel în care va fi corect, este dacă o face El. Dacă o faci tu, nu va fi corect, ci va fi pervertit, corupt, și undeva, de-a lungul liniei, se va destrăma, pentru că tot ce atinge omul, va cădea în ruină. Dar tu ai o parte, categoric ai o parte, iar partea ta este să crezi ceea ce a spus El și să te predai în totalitate, fără nici un gând personal sau raționament omenesc și fără nici o reținere. Doar crede Cuvântul, predă-te Cuvântului pentru că dacă nu ai felul de credință corectă, promisiunile stau în așteptare. Corect.

Până când Sara nu a avut felul potrivit de credință, promisiunea a rămas în așteptare. Prin credință Sara însăși, a primit putere ca să zămislească sămânța pentru că a crezut. Ceva i-a schimbat credința de la ceea ce a spus în Geneza 16.2, la ceea ce se spune în Evrei 11.11:

„Prin credință și Sara, cu toată vârsta ei trecută, a primit putere să zămislească, fiindcă a crezut în credincioșia Celui ce-i făgăduise.

De aceea, dintr-un singur om, și încă un om aproape mort, s-a născut o sămânță în mare număr, ca stelele cerului, ca nisipul de pe malul mării, care nu se poate număra.” (versetul 12.)

Versetul 12, este împlinirea Cuvântului făgăduit dat de Dumnezeu lui Avraam,

când i-a spus: „Uită-te la stele, așa va fi sămânța ta.” De aceea, așa cum citim în versetul 11, Sara a primit putere să zămislească și să aducă sămânța promisă „...pentru că a crezut în credințioșia Celui ce i-a dat făgăduința,” și acum sosise timpul să se îplinească făgăduința dintre Dumnezeu care a dat promisiunea, și Sara, care, prin credință a primit putere să dea naștere făgăduinței. Laudă lui Dumnezeu!

Să ne întoarcem la Geneza. Așadar, Dumnezeu a spus lui Avraam: „Îți voi da o sămânță care va ieși din tine și care va fi ca stelele cerului, care nu se pot număra.” Apoi, Dumnezeu a clarificat acest lucru spunând că prin Sara va avea acea sămânță. Dumnezeu a promis acest Cuvânt lui Avraam și i-a dat o mireasă prin care să se îplinească acel Cuvânt și să aducă fiul promis, pentru că nașterea fiului promis, aduce împlinirea Cuvântului. Dar acest lucru a fost prin credință, atunci când Sara însuși a primit putere să creadă.

Nu a contat cât de puternică era credința lui Avraam, și oricât de mult a crezut el, Sara nu a putut zămisli, dar când ea, prin credință a primit putere să zămislească, făgăduința s-a împlinit.

În Geneza 18, Dumnezeu a venit la Avraam ca să-i confirme făgăduința. Exista deja un legământ făcut cu Avraam în Geneza 15, când Avraam a adus acea jertfă de animale despicate în două, iar Stâlpul de foc a trecut printre ele. Apoi Dumnezeu le-a schimbat numele, în Geneza 17.5 și 15:

„Nu te vei mai numi Avram, ci numele tău va fi Avraam...”

„...Să nu mai chemi Sarai pe nevastă-ta Sarai, ci numele ei să fie Sara.”

Sara primise o schimbare a numelui pentru că există o identificare, ea este o prințesă și va naște sămânța promisă, iar Dumnezeu a confirmat aceasta în Geneza 18, când i s-a arătat lui Avraam în câmpie, la stejarii lui Mamre. Aceasta înseamnă că între Geneza 16 și împlinirea făgăduinței, s-a întâmplat ceva ce i-a dat Sarei credință. Amin.

În Geneza 16, Sara nu avea credință ca să conceapă, este adevărat? Deci, în capitolul 16, Sara nu avea putere, nu avea credință ca să zămislească, așa că i-a dat lui Avraam pe roaba ei ca să aibă un copil prin ea, dar în Evrei 11, ni se spune că Sara, prin credință a primit putere să zămislească.

În Geneza 18.1-9, citim:

„Domnul i S-a arătat la stejarii lui Mamre, pe când Avraam ședea la ușa cortului, în timpul zădufului zilei.

Avraam a ridicat ochii, și s-a uitat: și iată că trei bărbați stăteau în picioare lângă el. Când i-a văzut, a alergat înaintea lor, de la ușa cortului, și s-as plecat până la pământ.

Apoi, a zis: „Doamne, dacă am căpătat trecere în ochii Tăi, nu trece rogu-Te, pe lângă robul Tău,

Îngăduie să se aducă puțină apă, ca să vi se spele picioarele; și odihniți-vă sub copacul acesta.

Am să mă duc să iau o bucată de pâine, ca să prindeți la inimă, și după aceea vă veți vedea de drum, căci pentru aceasta treceți pe lângă robul vostru.” „Fă cum ai zis,” i-au răspuns ei.

Avraam s-a dus repede în cort la Sara, și i-a zis: „la repede trei măsurii de făină, frământă, și fă turte.”

Și Avraam a alergat la vite, aluat un vițel tânăr și bun, și l-a dat unei slugi ca să-l gătească în grabă.

Apoi a luat unt și lapte, împreună cu vițelul pe care îl gătise, și l-a pus înaintea lor. El însuși a stăzut lângă ei, sub copac, și le-a slujit până ce au mâncat.

Apoi, ei au zis: „Unde este nevastă-ta, Sara?” „Uite-o în cort,” a răspuns el.”

Laudă lui Dumnezeu! Avraam a primit vizita lui Elohim în trup de carne. Dumnezeu a venit în trup de carne, și El avea picioarele prăfuite iar Avraam l le-a spălat; a mâncat carne de vițel, a băut lapte și a gustat unt. El era în trup de carne, dar era Elohim care a venit pentru a da un semn, semnul lui Mesia. El a arătat acel semn, deoarece este semnul pe care îl vom recunoaște în această zi.

„El a zis „Unde este nevastă-ta, Sara?” „Uite-o în cort,” și El a zis: „Te voi cerceta, Mă voi întoarce la tine conform cu ciclul vieții, și iată că soția ta Sara, va avea un fiu.” Sara asculta la ușa cortului care era în spatele Lui.” (versetul 9 și 10.)

Unde era cortul? În spatele Lui. Să citim versetul 11:

„Avraam și Sara erau bătrâni, înaintați în vârstă; și Sarei nu-i mai venea rânduiala femeilor.”

În starea ei naturală, Sara nu putea zămisli, așa că:

„Sara a râs în sine, zicând: „Acum, când am îmbătrânit, să mai am poftă? Domnul meu, bărbatul, de asemenea este bătrân.”

Domnul a zis lui Avraam: „De ce a râs Sara, zicând: „Cu adevărat să mai pot avea copil eu, care sunt bătrână?” (versetele 12 și 13.)

„De ce a râs Sara?” El putea discerne gândul Sarei care se afla în cortul din spatele Lui. Acesta este semnul lui Mesia.

Atunci când a venit Isus Hristos, a făcut același lucru când fariseii au venit la El și a putut să le cunoască gândurile. Astfel, a putut să răspundă la întrebările lor, știind ce era în inimile lor.

Acum, Elohim în carne și oase, vine în scenă, lucrează în cortul din spatele Lui și confirmă făgăduința, dar pentru aceasta, trebuie să zidească credința Sarei, trebuie să-i spună că nu Agar, ci ea însăși va primi copilul făgăduit. „Sara, soția ta.”

Sara privește din nou la condiția ei, la sine însăși.

Oh, prieteni, dacă eșuăm vreodată, este pentru că privim la noi înșine. Dacă vreodată privești prea mult la tine însuși, vei eșua cu Dumnezeu, și nu vei crede făgăduința lui Dumnezeu din această oră pentru că privești la un trup de carne născut prin hibridare, la ceea ce a venit prin unirea mamei cu tatăl tău și la ce scrie în certificatul tău de naștere. Dar dacă poți trece peste aceasta și să mergi la ceea ce erai înaintea lui Dumnezeu înainte de întemeierea lumii, dacă poți privi la sămânță și la suflet și să nu privești la carne și să ai credință în ce a spus Dumnezeu și că este capabil să împlinească tot ce a spus că va fi realizat de Mireasă în această zi, atunci nu este nimic care să-l împiedice sau să-L oprească să împlinească făgăduința. Singurul lucru care Îl oprește pe Dumnezeu să acționeze, este lipsa credinței.

Când Isus Hristos a fost pe pământ, a fost într-un oraș și a vindecat toți bolnavii care au fost aduși la El, apoi a plecat în alt oraș unde nu a făcut multe minuni din cauza necredinței. Tu poți spune: „Isus Hristos era limitat?” Isus Hristos a ales să-și

Împlinescă Planul Său prin credință. Aceasta este calea aleasă de Dumnezeu.

Când Sara se lupta cu necredința, El avea să vină într-un trup de carne, ca să-i poată confirma făgăduința, că nu este Agar, și nimeni altcineva, ci este Sara însăși. Când Dumnezeu era aici în trup de carne, Sara a început să privească la bătrânețea ei: „Eu, o femeie bătrână, să mă bucur de domnul meu, bărbatul și el de mine, acum la bătrânețe ca în tinerețe?” Și a râs în sinea ei. Tot scopul lui Elohim pentru care a venit aici, a fost să o facă pe Sara să creadă; tot scopul lui Elohim coborât în trup de carne împlinind semnul lui Mesia, a fost ca să o facă pe Sara să creadă că ea este aceea care va aduce sămânța, că acest Cuvânt este adevărat și că acesta este timpul.

În zilele noastre, Dumnezeu a trimis un profet, și nu era nimeni altul decât Dumnezeu însuși care acționa prin acel cort de carne cu picioare care puteau fi spălate, în care putea mânca, putea conversa cu tine și putea merge pe drum. Era Dumnezeu însuși în trup de carne și acel trup de carne, era William Branham. El s-a întors cu spatele la mulțime și a început să deosebească gândurile oamenilor de aici, de acolo, de la balcon, manifestând semnul lui Mesia. De ce a făcut El aceasta? Nu ca să arate darul, ci ca să arate un semn și să ajungă la Sara; ca să crezi că ești tu și că făgăduința este pentru tine și că acum este momentul să crezi. De ce ai văzut și ai auzit acel semn? De ce ești tu acela care a primit banda, în timp ce sunt milioane de oameni care nu au primit-o? De ce ești tu cel care a trebuit să-l vadă pe profet vizitând Africa de Sud, când ai citit cartea „Un profet vizitează Africa de Sud?” De ce ești tu cel care a recunoscut profetul secolului douăzeci și a crezut faptele manifestate de el, când milioane au văzut, dar nu au văzut și nu au crezut? Când milioane l-au văzut dar l-au respins? Ceva din tine a spus că acesta este Adevărul, acesta este Dumnezeu pentru că un om nu poate să facă așa ceva, ci este Dumnezeu.

Noi l-am văzut pe Dumnezeu în trup de carne, dar El a venit într-un trup de carne pentru un scop: să ridice credința Sarei puțin mai sus deoarece Sara se îndoia din cauza condiției în care era. Laudă lui Dumnezeu!

Sper că putem înceta să ne mai îndoim din cauza stării noastre deoarece promisiunea nu are nimic de-a face cu starea noastră. Dumnezeu a trimis deja un Cuvânt pentru a ne schimba starea; El ne-a adus deja de la moarte la viață.

Sămânța lui Avraam era moartă, pântecul Sarei era mort, dar când Elohim i-a

vizitat, avea de gând să aducă o înviere din morți pentru că aceasta este o slujbă a învierii, este un ceas al învierii, este ridicarea Cuvântului, a Miresei. Totul era mort când Elohim a venit la ei și Cuvântul sămânță din Avraam murise de ani de zile.

Mireasa a fost blocată în formalism și raționament, blocată în gândirea veche, în starea veche, „Fiind bătrân, eu nu pot aduce viață.”

Totul era mort când Elohim în trup de carne a venit în scenă și scopul lui Elohim în trup de carne era să-i însuflețească la viață pentru a-i aduce în starea în care sămânța să poată fi dată și primită. Laudă lui Dumnezeu!

Sunt atât de puțini oameni care au văzut că Dumnezeu a trimis un profet puternic, că a fost făcută o lucrare puternică și a fost o putere uimitoare de vindecare și de deosebire a duhurilor.

Oamenii știu că există un Dumnezeu, Iehovah care a apărut la stejarii lui Mamre pentru a vorbi cu Avraam și să discearnă gândurile Sarei care se afla în cortul din spatele Lui, dar ei au ratat scopul semnul discernământului. Tu și eu suntem scopul semnelor, prieteni. Geneza 18.11-15:

„Avraam și Sara erau bătrâni, înaintați în vârstă; și Sarei nu-i mai venea rânduiala femeilor.

Sara a râs în sine, zicând: „Acum, când am îmbătrânit, să mai am poftă? Domnul meu, bărbatul, de asemenea este bătrân.”

Domnul a zis lui Avraam: „Pentru ce a râs Sara, zicând: „Cu adevărat să mai pot avea copil eu, care sunt bătrână?”

Este oare ceva prea greu pentru Domnul? La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce la tine, și Sara va avea un fiu.”

Sara a tăgăduit și a zis: „N-am râs.” Căci i-a fost frică. Dar El a zis: „Ba da, ai râs.”

Cu cine vorbea Sara? Cu Dumnezeu în trup de carne. Sara a spus: „Nu am râs.” Căci i-a fost frică. Dar El a zis: „Ba da, ai râs.” El i-a cunoscut gândurile inimii și le-a spus deschis. Deși ea a negat, acolo era un Bărbat în trup de carne care a trecut dincolo de cuvintele Sarei și a spus ce era în inima ei. Și eu vă spun că, astăzi există un Bărbat care este aici și poate merge dincolo de orice ai spune, de orice mărturisire falsă și să deosebească gândurile tale. Amin. El poate să deosebească

ceea ce gândești de ceea ce vorbești.

Dar Dumnezeu nu a făcut aceasta pentru a o pedepsi pe Sara sau pentru a o alunga, ci a folosit deosebirea gândurilor ei pentru ca ea să știe că El era Dumnezeu. Nici un om nu putea ști ce gânduri avea Sara în inima ei, nici un om nu știa ce credea ea, așa că El nu putea fi decât Dumnezeu însuși. Și ce a făcut aceasta? I-a mărit credința în vederea schimbării trupului ei. Laudă lui Dumnezeu.

În mesajul **Cuvântul vorbit este Sămânța originală**, fratele Branham spune:

„Îngerul i-a arătat lui Avraam cine era El, că El era Cuvântul. El a zis: „De ce a răs Sara?” Astfel, a chemat-o acolo și ea a zis: „Nu am răs.” Dar El a zis: „Ba da, ai răs.”

Ce este aceasta? Este Harul. Vedeți? Dumnezeu ar fi ucis-o chiar acolo, dar nu a putut s-o facă...” Amin.

Nu contează ce gândești, ce ai crezut, nu contează ce ai spus sau ce ai negat, există o predestinare care te ține în planul lui Dumnezeu, și predestinarea are de-a face cu locul de unde ai venit și din care faci parte.

„...Puteți vedea prostia noastră? El ne-ar ucide pe fiecare dintre noi, dar nu poate. El nu putea s-o ucidă pe Sara pentru că trebuia să se atingă de Avraam, deoarece Sara era o parte din Avraam, erau una. El nu poate lua biserica și să o distrugă, deoarece Ea este parte din El însuși, din Hristos Cuvântul făcut trup. Har măreț! Cât de dulce este sunetul lui!

El nu putea să o ucidă, El nu-i putea lua viața Sarei pentru că era parte din Avraam. Vedeți? Ea era carne din carnea lui și os din oasele lui.

În greșelile noastre, nu spuneți: „Ei bine, am făcut o greșeală,” nu, aceasta nu face...și Avraam a avut greșeli. Vedeți? El nu a putut să ia biserica, El nu poate să-i ucidă pe cei aleși; El nu poate să-ți ia viața pentru că ești parte din El însuși. Voi sunteți Cuvântul, Cuvântul este în voi și Cuvântul se manifestă El însuși aducând dragoste, bucurie, pace, îndelungă răbdare. Voi credeți tot Cuvântul lui Dumnezeu, credeți fiecare Cuvânt și El funcționează, Dumnezeu lucrează prin voi. Vedeți? Voi sunteți o parte din Cuvânt care este Hristos. Noi suntem învățați că El este Cuvântul iar noi suntem carne din carnea Lui și os din oasele Lui.”

Acolo sunteți voi, căci voi faceți parte din Hristos, sunteți un atribut al lui

Dumnezeu, un fiu și o fiică a lui Dumnezeu și veniți din Dumnezeu. Singurul mod în care puteți fi un fiu și o fiică a lui Dumnezeu, este să veniți din Dumnezeu. Dacă ați venit din Dumnezeu, sunteți o parte din Hristos. Amin.

Noi ne-am gândit la tot felul de lucruri și probabil am spune că au fost lucruri care nu ar fi trebuit să le spunem, dar El nu ne-a putut distruge pentru că există o promisiune care trebuie împlinită.

Când Dumnezeu a făcut acea promisiune lui Avraam, automat a inclus-o și pe Sara pentru că cei doi sunt unul, și Dumnezeu avea de gând să o folosească pe Sara pentru a-și împlini promisiunea. Fără Sara, promisiunea era imposibil de împlinit. Înțelegeți Epocile Bisericii?

Sara îmbătrânea și era din ce în ce mai în vârstă, până când a fost imposibil să mai aibă copil, dar atunci a venit Elohim în carne și oase ca să manifeste semnul lui Mesia, prin care credința Sarei avea să crească și să poată crede că făgăduința se va împlini.

În mesajul **Semnul**, fratele Branham spune:

„Așa trebuie să fie pentru că femeia și bărbatul ei sunt unul, așa cum și Hristos și Mireasa Sa, devin unul. Astfel, slujba Miresei și slujba lui Hristos, este aceeași.”

Cum poate face El aceasta fără Mireasa Sa? Slujba Miresei și slujba lui Hristos, este aceeași. Ascultați. Slujba lui Avraam și slujba Sarei a devenit aceeași pentru că Avraam trebuia să producă o sămânță Împărătească. Apoi, naturalul avea să aducă aceasta și să producă sămânța promisă, pe Isaac. Care era misiunea lui Avraam? Să îplinească promisiunea, lucrarea pe care Dumnezeu avea să o facă prin el. Amin. Dar slujba lui Avraam a devenit și slujba Sarei deoarece ei erau unul. Deci, avem această slujbă care avea să îplinească promisiunea, de aceea Dumnezeu trebuia să o aducă pe Sara la credința potrivită.

Ne vom întoarce la Geneza, dar să nu uităm de Maleahi 4.5-6:

„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.

El va întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem.”

Dumnezeu a lăsat a doua jumătate a acestei profeții, „...va întoarce inima copiilor spre părinții lor,” pentru timpul nostru. Astfel, a trimis Duhul lui Ilie în profetul Său William Branham, și a venit ca să ne întoarcă inima la ceea ce a fost la început. În anul 1963, profetul lui Dumnezeu a spus:

„Maleahi 4 ne promite că în ultimele zile va veni un mesaj care va întoarce inimile copiilor înapoi la credința părinților lor, la credința pe care a promis-o Dumnezeu. Isus a promis această credință pentru credincioșii din timpul sfârșitului; a promis că vom vedea semnul original al lui Mesia care a înviat din morți. Crezurile L-au scos afară în toți acești ani, negând acest Adevăr, de aceea, ceea ce trebuie să căutăm noi în aceste zile, este o întoarcere la credința originală, înapoi la credința părinților de la Rusalii.”

În mesajul **lehovah Jireh**, din anul 1964, profetul lui Dumnezeu spune:

„El promite aceste lucruri conform Bibliei în multe locuri. Chiar și în Vechiul Testament, în Maleahi 4, El promite că în ultimele zile, va întoarce inima copiilor înapoi la credința părinților de la Rusalii, la învățătura originală a Bibliei, la Cuvântul original.”

Aceasta înseamnă că El vrea să-i readucă la Cuvântul original, la Biserica originală a Noului Testament; înapoi la ce a scris Pavel, la ce au scris apostolii; înapoi la ceea ce a vrut să spună când a spus că îi va duce înapoi la Doctorul original al Bibliei, la Cuvântul original.

În mesajul **Rezumat al Epocilor Bisericii**, profetul a spus:

„Dar ce se va întâmpla cu sămânța adevărată? Se va întâmpla exact cum am spus deja. Poporul lui Dumnezeu este pregătit prin Cuvântul Adevărului vorbit de mesagerul acestei epoci. Ea va fi plinătatea Rusaliilor pentru că Duhul va aduce poporul înapoi în locul în care se aflau la început. Aceasta este „Așa vorbește Domnul.”

Când Dumnezeu avea să împlinească promisiunea referitoare la sămânța lui Avraam, sămânța promisă, a fost Cuvântul lui Dumnezeu care a mers înainte și care trebuia să fie împlinit, dar pentru aceasta, Dumnezeu trebuia să o aducă pe Sara într-o stare în care să poată concepe și să nască copilul. Astfel, Dumnezeu a mers la stejarii lui Mamre.

Se întâmplaseră atât de multe lucruri, au avut atâtea obstacole și despărțiri și lucruri din care au învățat, dar în cele din urmă a apărut Elohim în trup de carne care a împlinit semnul lui Mesia. Prin împlinirea semnului lui Mesia, El a confirmat promisiunea în care o menționează în mod special pe Sara, deoarece Sara este cheia pentru împlinirea promisiunii.

De aceea, în această zi, când acest profet a predicat de multe ori despre mireasă, a predicat că Biserica va fi mireasa, mireasa, mireasa, pentru că mireasa este cheia pentru împlinirea făgăduinței. Amin.

Ultimul nostru Adam, a venit deja și a împlinit Cuvântul, a făcut exact ceea ce a spus Cuvântul că va face; a plătit deja prețul răscumpărării pentru Soția Sa pierdută și toată creația a primit Duhul Său care va aduce o nouă naștere, o restaurare în Biserică. El Și-a făcut deja lucrarea, și acum El trebuie să-Și aducă Mireasa în poziția corectă pentru că Ea este cheia.

Astfel, atunci când Dumnezeu a apărut la stejarii lui Mamre și a vorbit cu Avraam, El a vorbit într-un fel special: „Acum este timpul să primești copilul. Eu voi împlini acest Cuvânt prin Sara.” Când Sara a auzit aceasta, s-a îndoit pentru că El trebuia să-i deosebească gândurile iar ea să creadă. Ce a făcut El pentru aceasta? S-a întors cu spatele și a manifestat semnul lui Mesia. Dar după ce a manifestat semnul lui Mesia, a mai făcut ceva: i-a descoperit lui Avraam Pecetea a șasea, i-a arătat distrugerea Sodomei și Gomorei. El a spus că va fi și o rămășiță care va fi salvată de acolo prin mijlocirea făcută de Avraam. Toate acestea s-au întâmplat acolo. El i-a arătat lui Avraam Pecetea a șasea. Amin. În timpul când manifestă deosebirea gândurilor, îi arată lui Avraam Pecetea a șasea iar noi știm, după cum ne-a spus profetul, că atunci când s-au trezit, ceva era diferit. Poate Sara s-a uitat la Avraam și a strigat, poate s-a gândit: „În cortul meu este un bărbat ciudat,” pentru că Avraam fusese întinerit. Avraam s-a uitat la Sara și a spus: „De ce strigi? Uită-te în oglindă,” apoi, ea a strigat a doua oară.

El a venit să arate semnul lui Mesia și să-i ducă înapoi la starea lor originală de căsătorie, când ei au fost uniți în căsătorie la început. – Aceasta a făcut Dumnezeu: a readus Cuvântul înapoi la Cuvântul deplin dat prin apostoli și profeți. A luat Cuvântul și Mireasa și i-a readus în starea originală de la Rusalii. Aceasta a făcut acest Mesaj, prieteni. A readus Cuvântul și a readus Mireasa la unirea lor originală, la starea lor originală de căsătorie, la Rusalii. Noi știm că acesta este Adevărul pentru că după Geneza 19, care este distrugerea Sodomei și Gomorei, și salvarea

lui Lot și tot ce se întâmplă acolo, ajungem la capitolul 20.1-2, unde citim:

„Avraam a plecat de acolo în țara de meazăzi, s-a așezat între Cades și Șur, și a locuit ca străin în Gherar.

Avraam zicea despre Sara, nevastă-sa: „Este sora mea.” S-a temut să spună că este nevastă-sa, ca să nu-l omoare oamenii din cetate din pricina ei. Abimelec, împăratul Gherarei, a trimes și a luat pe Sara.”

Sara, care era de nouăzeci de ani, a fost luată pentru haremul împăratului deoarece era foarte frumoasă. El putea avea orice femeie își dorea din regatul lui, dar acolo a sosit una nouă, tânără, de nouăzeci de ani și împăratul pe ea a dorit-o.

Evenimentul de la stejarii lui Mamre, le-a ridicat credința pentru a reveni la starea lor originală de căsătorie.

În mesajul **Epoca Bisericii Laodicea**, din Cartea Epocilor Bisericii, profetul lui Dumnezeu spune:

„Acest premergător din Maleahi 4.5 și Apocalipsa 10.7, va face două lucruri:

1.Conform profeției din Maleahi 4, el va întoarce inima copiilor spre părinții lor, și

2.El va descoperi tainele celor șapte tunete din Apocalipsa 10, care sunt descoperiri conținute în cele șapte Pечеți. Aceste descoperiri divine ale Adevărului, vor face ca inima copiilor să se întoarcă la învățătura părinților de la Rusalii. Exact așa va fi.”

Când a venit Elohim, El S-a arătat în carne și oase, și Elohim a confirmat promisiunea; Elohim a manifestat deosebirea gândurilor, apoi a fost arătat că Mielul era prezent ca să ia Cartea, să-i rupă Pечеțile și să descopere taina acesteia. Amin. Această descoperire, această manifestare, această prezență a lui Dumnezeu printre ei, prin semnul lui Mesia și restaurarea Cuvântului, îi va readuce la starea lor originală de căsătorie.

Și acum, ei sunt făcuți din nou tineri. – Acum, Ea revine la a fi Mireasa de la Rusalii. Cuvântul se întoarce la starea lui originală, nu vechi, nu slab, nu incapabil să producă Viață, ci Cuvântul a revenit cu Viața și Puterea lui originală iar Mireasa se întoarce cu acest Cuvânt. Fără nici o concepție personală.

Ei se trezesc tineri, este adevărat? Când se trezesc, ei sunt din nou tineri, ei s-au întors la ceea ce erau când s-au căsătorit. Lui Avraam i s-a dat o mireasă tânără, virgină, așa cum și lui Hristos I s-a dat, la Rusalii o Mireasă tânără și virgină, dar Ea a căzut prin amăgire. Dar Dumnezeu o va readuce din nou la starea ei la început: tânără și virgină.

Dumnezeu i-a adus pe Avraam și Sara înapoi la starea lor originală, dar în capitolul 20, ei merg în Gherar, și nu există încă nici o concepție, pentru că atunci când Sara era tânără, deși era sănătoasă și puternică, ea nu a putut zămisli nici un copil. - Când Biserica primară era tânără, virgină și puternică, nici Ea nu a putut veni la căsătorie. Doar revenind la condiția lor originală, nu a fost suficient pentru a concepe pentru că Sara era stearpă. Deci, era nevoie de ceva mai mult. Rămâneți cu mine, prieteni, pentru că nu cred că spun ceva greșit.

Aici, în Biblie, spune că ei s-au întors la tinerețe, când ei erau tineri. - La Rusalii s-a întâmplat ceva, pentru că înainte ca El să ajungă la Ea, era deja o femeie căzută.

Avraam și Sara s-au întors la tinerețe, dar când erau tineri, ei nu au putut concepe, de aceea trebuia să se întâmple ceva ca să aducă o credință mai mare, și s-o țină pe Sara în acea stare, apoi prin credință ea avea să primească puterea de a zămisli. Nu doar puterea de a fi din nou tânără, ci de a fi din nou tânără și de a zămisli. Aceasta s-a întâmplat acolo. Acesta a fost drumul înapoi. - Ea nu a venit niciodată la Unire și la Cina nunții, dar de data aceasta va fi diferit. Amin.

În mesajul **Cuvântul vorbit este Sămânța originală**, profetul a spus:

„Apoi, dintr-un grup mic din adevărata sămânță a Cuvântului, Dumnezeu Îi va prezenta lui Hristos o Mireasă iubită, o Fecioară a Cuvântului Său, și prin Ei se va împlini tot ce a fost făgăduit pentru Cuvântul Lui. O Fecioară care nu cunoaște crezuri și dogme făcute de om, cu Cuvântul făgăduinței în sine însuși așa cum a fost manifestat în Maria. El însuși va acționa prin propriul Său Cuvânt al promisiunii ca să îplinească tot ce a fost scris despre El.”

Sara a încercat să acționeze singură și a greșit. Eva a încercat să acționeze de la sine și a greșit. Prima biserică a acționat singură și a greșit, dar:

„El o va face singur,

Stai doar liniștit și ai încrede în El.

Crede-L și crede în El!”

Încrederea Lui în Ea, va aduce promisiunea asupra Ei și El va face lucrarea prin Ea. Singură, Ea nu ar putea să rămână în Cuvânt destul de mult timp. Probabil, va spune: „Nu am putut să mă încred destul de mult în El,” dar El Însuși va acționa prin propriul Său Cuvânt al făgăduinței, astfel încât să împlinească tot ce a fost scris despre El. Așa cum a făcut când a venit din pântecul virgin, un simbol al pântecului spiritual de astăzi, tot așa va fi Fecioara de acum, care va accepta Cuvântul Său: „Facă-mi-se după cum ai spus Tu!” Aceasta a fost spus printr-un Înger în timp ce era încă un Cuvânt scris, (Isaia 9.6) și se referă la Maria. Amin.

Eva a avut o promisiune când încă nu era Eva. Nici măcar nu-mi place să-i spun, Eva. Noi putem privi în urmă și să spunem că aceasta a fost în Eva, dar în momentul acela se numea Adam pentru că era una cu soțul ei. Dumnezeu a spus că l-a făcut pe om, parte bărbătească și parte femeiască și l-a numit Adam. Eva a fost numele pe care l-a primit din cauza adulterului ei, pentru că astfel ea a devenit mama tuturor celor care trăiesc, atât a viței false, cât și a viței adevărate. Dar femeia a fost acolo, ea a primit Cuvântul, pentru că li s-a dat Cuvântul să-L păstreze, dar ea și-a folosit propriul raționament și l-a amestecat cu Cuvântul, l-a hibridat și a adus moartea. Sara a primit un Cuvânt, dar l-a hibridat prin propriul ei raționament, și l-a oferit lui Agar. Astfel, ea a adus moartea. Primei biserici i s-a dat Cuvântul să-L păstreze, dar înainte ca El să poată ajunge la ei ca să-Și poată împlini Cuvântul, l-a hibridat prin raționamentul omului, cu gândirea omului și cu interpretarea omenească a Cuvântului, și a adus moartea.

Dumnezeu a venit la Maria, care era o sămânță aleasă. Așa a fost și femeia din Geneza și Sara. Ea a fost rânduită mai dinainte și aleasă. A fost un Cuvânt care a apărut, dar, pentru ca Dumnezeu să-Și împlinească Cuvântul, avea nevoie de o femeie, așa că a venit la această fecioară micuță, din Nazaret. Și când a venit la această fecioară, a apărut îngerul și a spus că era timpul pentru împlinirea promisiunii. De ce credeți că i s-a arătat îngerul și a început să-i vorbească? Pentru că vizita îngerului avea să-i dea putere, avea să-i dea credință să creadă Cuvântul lui Dumnezeu.

Astfel, Dumnezeu a trimis un înger pe vremea când acestei femei i se cerea să aibă credință. Dumnezeu a trimis un înger care îi spune că este vremea să confirme făgăduința, iar ea alunecă în raționament și întreabă: „Cum se poate întâmpla acest lucru știind că eu nu știu de niciun bărbat? Nu am avut niciodată

relații cu un bărbat, deci cum voi concepe?” Ea a pus o întrebare cât se poate de logică. De fapt, în vorbirea umană este o întrebare foarte rezonabilă, iar îngerul i-a dat un răspuns foarte neștiințific și nerezonabil. El a spus: „*Duhul Sfânt te va umbri.*” Ea a pus o întrebare biologică, care avea legătură cu celulele, cu fuziunea celulară și multiplicarea celulelor. Ea a fost om de știință și a spus: „În cărțile mele de știință scrie că nu este posibil, așa că eu caut un răspuns științific despre cum va funcționa acest lucru.” Deci, îngerul a venit și i-a dat ceea ce avea nevoie. Ea avea nevoie să știe că aceasta se va întâmpla prin puterea lui Dumnezeu. „*Duhul Sfânt, Duhul lui Dumnezeu Însuși, va veni pentru a-Și împlini propriul Său Cuvânt în tine.*” Aceasta a fost suficient pentru această micuță sămânță aleasă. Nu a avut nevoie de o înțelegere mai bună, nu a avut nevoie de o explicație mai bună. Explicația pe care a primit-o la întrebarea ei a arătat adevărata putere a lui Dumnezeu de a-Și păstra și de a-Și împlini propriul Cuvânt. Ea a spus: „*Facă-mi-se după Cuvântul Tău.*” Ea nu avea ce să facă pentru a produce acest Cuvânt pe care putea să-L citească în Isaia 9.6.

Ea ar fi putut să citească toate profețiile despre promisiune, ar fi putut să citească Geneza 3, dar nu avea nici o putere în sine ca să producă Cuvântul, deși era cea aleasă. Dumnezeu avea nevoie de o femeie și ea era acea femeie, dar oricât de mult L-ar fi citit, nu avea putere; oricât de mult ar fi crezut, nu avea puterea s-o facă singură, dar la timpul potrivit, a venit un înger ca să-i dea credință ca să creadă că ea era cea aleasă și că acela era timpul. Ce i-a spus îngerul? „Tu ești cea aleasă și acesta este timpul.”

Pe pământ există un grup de oameni care a primit vizita unui înger. Îngerul acela a venit la noi printr-o slujbă profetică și ne-a spus: „Tu ești unul dintre aleși și acesta este timpul!” Aceasta a adus o asemenea credință în acești oameni aleși, încât pot spune: „Facă-mi-se după Cuvântul Tău! Eu nu pot să fac aceasta, dar Tu poți. Nu este puterea mea, și mă predau, prin Duhul Tău, Ție, căci Tu poți face aceasta.” Biserica nu poate face nimic pentru a produce Cuvântul decât să creadă și să se supună Cuvântului Său.

În mesajul **Dovedind Cuvântul Său**, profetul spune:

„Noi mărturisim că El a înviat din morți, și nu eu spun aceasta, ci Cuvântul a spus aici că El a înviat. Ucenicii au mărturisit : „El a înviat din morți.” El spune că este Același ieri, azi și în veci. Credeți aceasta? Și El a promis că toate aceste lucruri se vor întâmpla în această ultimă zi când se va manifesta acest Fiu al omului.

Amintiți-vă că nu Isus a fost cel care a vorbit cu Avraam și a descoperit gândurile din mintea Sarei care era în cortul din spatele Lui, pentru că în timpul acela, Isus nu se născuse încă. Dar acolo era un Om în carne umană pe care Avraam l-a numit Elohim, adică Cel Atotputernic, iar Isus a spus: „Așa cum era în zilele Sodomei...” Acum ascultați: „...cum s-a întâmplat în zilele Sodomei, ai domă se va întâmpla când se va arăta Fiul omului, când Fiul omului va fi descoperit.” Nu ca o biserică, vedeți, ci în continuare este chemată Mireasa. În ziua aceea se va descoperi Fiul omului. Care este descoperirea Fiului omului? Să cheme Mireasa înapoi la starea ei originală de căsătorie, înapoi la fecioria ei când i s-a oferit proaspăt din mâna lui Dumnezeu, același lucru care i s-a dat Sarei, la vizita lui Elohim de la stejarii lui Mamre. Nu ca o biserică, ci Mireasa este chemată afară în ziua în care Fiul omului va fi descoperit. De ce? Să atașeze biserica de Cap, să unească în căsătorie Mirele cu Mireasa. Chemarea Mirelui va veni chiar prin aceasta, când Fiul omului va coborî în trup uman ca să-i unească pe cei doi împreună.

Biserica trebuie să fie Cuvântul pentru că El este Cuvântul și cei doi se unesc împreună, dar pentru aceasta va fi nevoie de manifestarea descoperirii Fiului omului, nu un cler bisericesc. Vedeți ce vreau să spun? Este Fiul omului, Isus Hristos va coborî în trup uman printre noi și Își va face Cuvântul atât de real, încât va uni Biserica cu El, ca unul, Mireasa. Apoi Ea va merge Acasă la Cina nunții, nu la căsătorie. „...El va umple trupul vostru însuși, orice făptură, oameni puternici, căci căsătoria Mielului a venit, dar prin răpire va merge la Cina nunții. Când Cuvântul se unește aici cu persoana și cei doi devin una, ce face Ea atunci? Îl manifestă din nou pe Fiul omului. Nu teologii bisericii, ci Fiul omului.”

Ascultați pentru că vreau să prindeți aceasta. Acel Fiu al omului, acea manifestare a fost ca să aducă Mireasa înapoi și să-i unească pe cei doi împreună așa cum au fost la Rusalii. Dar înainte ca El să vină la Ea ca să-i aducă Cuvântul promis, Ea era deja o femeie căzută. Dar va fi o restaurare, și prin această restaurare, El trebuie să o aducă înapoi la starea în care se afla la Rusalii, după care îi va uni pe cei doi ca să aducă conducerea în trup, să aducă unirea prin căsătorie, unirea invizibilă a Miresei cu Hristos. Ce trebuie să faci pentru a-L manifesta din nou pe Fiul omului? Ce trebuie să faci ca să se reproducă? „Ce face Ea atunci? Îl manifestă din nou pe Fiul omului, nu teologii bisericii, Fiul omului. Cuvântul și Biserica devin una. Orice a făcut Fiul omului care era Cuvântul, va face și Biserica.”

În mesajul **Cuvântul vorbit este Sămânța originală**, profetul spune:

„Oameni, Dumnezeu să vă binecuvânteze! Ascultați-mă: nu vreau să cred nimic altceva, vreau să cred doar Cuvântul lui Dumnezeu, El să fie viața mea, tot ce sunt, și vreau ca voi să faceți același lucru. Lăsați umblările voastre, lăsați cuvintele voastre, mișcările voastre, tot ce faceți să fie în Cuvântul lui Dumnezeu. Lăsați mintea lui Hristos să vină în voi și El vă va însărcina cu Cuvântul Său. Dacă nu faceți aceasta și veți lăsa să intre mintea denotațiunii, veți fi un însărcinat denotațional.”

Dacă faceți aceasta, auziți ce spune el: *„...dacă veți lăsa mintea denotațională...”,* atunci aceasta nici măcar nu înseamnă că intrați sau vă alăturați unei biserici nominale, ci voi lăsați ca mintea denotațiunii să intre în voi, și sunteți însărcinați cu ea. Unii oameni cred că pot fi însărcinați de o denotațiune numai dacă aderă la ea, dar nu este așa.

„...dacă lași ca mintea lui Hristos să intre în tine, El nu-și poate nega propriul Cuvânt pentru că El este Dumnezeu. Tu ești însărcinat cu Cuvântul Lui și Îl crezi. Nu îți pasă dacă te scot afară și fiecare ușă îți este închisă, tu vei merge la fel.” Amin. În continuare, el spune:

„Trebuie să mă grăbesc. Acum Hristos își ia o Mireasă care să fie însărcinată cu Sămânța propriului Său Cuvânt în uterul ei spiritual, în mintea ei, și nu se va amesteca cu nici un fel de gunoi denotațional. Ea este o fecioară pentru El.”

De aceea am avut această vizită puternică. De aceea au fost deschise Pecețile. De aceea inima Ei a fost întoarsă la credința părinților apostoli. Ea a fost readusă înapoi la starea originală, de fecioară, iar profetul lui Dumnezeu a spus: *„Cei care stau cu Cuvântul, care stau pe fiecare iotă și pe fiecare Cuvânt, sunt Mireasă virtuoasă, fără pată și fără păcat a lui Isus Hristos.”* Ce face El? Te întoarce la starea nunții, astfel încât să-i poată uni pe cei doi. Apostolul a spus:

„Sunt gelos de voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v-am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată.”

Dar mă tem ca nu cumva să fiți înșelați în mintea voastră, așa cum a fost înșelată Eva.” Pavel a vrut să-l prezinte lui Hristos o fecioară. *„Te-am căsătorit, dar sunt îngrijorat că vei ieși din această stare virgină, fiind înșelat în mintea ta.”* Exact aceasta s-a întâmplat cu prima biserică, așa că Dumnezeu a trebuit s-o restabilească, a trebuit să aducă restaurarea Miresei adevărate, a trebuit să aducă înapoi o Mireasă pentru Hristos. Astfel, prin această slujbă, El a adus Mireasa

Înapoi în Hristos, o Mireasă curată, care nu este pervertită în mintea Ei, care a fost spălată de Apa Cuvântului. Apa Cuvântului a spălat toate duhurile prostituate ale curvei cele mari și ale fiicelor ei și le-a dus departe de Ea, astfel încât să poată reveni la starea virgină, prin harul lui Dumnezeu, și să poată fi unită cu Hristos.

Să aruncăm o privire în Geneza 21. Dumnezeu S-a arătat și a vorbit de atâtea ori cu Avraam, i-a spus să iasă din țara sa, i-a spus că va avea o sămânță, i-a spus că nu Eliezer va fi moștenitorul lui, ci Sara va fi cea care va produce sămânța promisă, apoi a venit la stejarii lui Mamre ca să arate semnul lui Mesia și să aducă revelația Cuvântului pentru a-i aduce la starea lor originală, când s-au căsătorit. Astfel ei s-au întors la tinerețe, au devenit tineri și Dumnezeu i-a lăsat să coboare în Gherar, unde împăratul avea s-o dorească pe Sara, dar Dumnezeu a salvat-o și i-a păstrat fecioria. Uitați-vă la felul în care a venit diavolul când ea s-a întors la virginitate, la tinerețe și la starea ei originală de căsătorie. Uitați-vă cât de repede a încercat să intre diavolul ca să perturbeze Planul lui Dumnezeu cu privire la ei; cum a încercat s-o ia și să-i pervertească pânțele. Dar cu toate că Avraam a eșuat, atât el cât și Sara au fost aleși, ei doi erau unul singur, iar Dumnezeu, printr-o slujire ca Elohim în trup de carne, cu semnul lui Mesia și revelația minții Sale, i-a adus înapoi la starea de tinerețe. Și acum, toată întâmplarea cu Abimelec părea că amenința promisiunea. Dar ce a făcut Dumnezeu? Dumnezeu a venit în scenă și i-a salvat.

De data aceasta, Dumnezeu a coborât în scenă și a spus că nu se va mai întâmpla pentru că această Mireasă a fost adusă în starea originală de la Rusalii și unită cu Hristos. Amin. Eu cred că există un Abimelec care încearcă să intre acolo și să amenințe promisiunea, dar Dumnezeu privește la această Mireasă și se va asigura că indiferent de deciziile luate, indiferent ce se va întâmpla, El nu-l va lăsa pe Abimelec s-o miște, nu-l va lăsa să strice virginitatea Ei. El a restaurat-o și acesta este momentul ca promisiunea să fie împlinită, iar Dumnezeu Însuși se amestecă în mod supranatural pentru a se asigura că de data aceasta nu eșuează.

Să ne întoarcem la Geneza 21.1-2:

„Domnul Și-a adus aminte de cele ce spusese Sarei și Domnul a împlinit față de Sara ce făgăduise.

Sara a rămas însărcinată și a născut lui Avraam un fiu la bătrânețe, la vremea hotărâtă, despre care-i vorbise Dumnezeu.”

De data aceasta este vizitată Sara. Amin. De fiecare dată El a fost la Avraam, la

Avraam, la Avraam. Chiar și la stejarii lui Mamre a venit la Avraam, apoi a inclus-o și pe Sara, dar de data aceasta, Domnul vine direct la Sara. Aceasta este o vizită a Domnului, Domnul o vizitează pe Sara, deoarece de data aceasta nu este un spectacol public. Aceasta este Tragerea a treia, este camera interioară, aceasta este unirea individuală, aceasta este confirmarea, aceasta este conceperea Fiului, aceasta va naște promisiunea. Despre aceasta a fost vorba (Amin), despre aceasta este întreaga Scriptură, deoarece scopul inimii lui Dumnezeu a fost să aibă o Mireasă a Sa. El a ales-o și i-a dat-o lui Hristos să se reproducă, dar lucrarea s-a întrerupt la fel ca în grădină. Dar de data aceasta, Dumnezeu a coborât în carne și oase ca să facă ceva care le va da credință pentru a reveni la starea lor originală. Însă după ce s-au întors la starea originală, El mai avea de făcut încă un lucru, iar acel lucru nu va implica un trup de carne, lucrarea nu va implica un spectacol public, nu va implica un discernământ public, deoarece aceasta este ruperea celei de-a șaptea Peciți în mod individual, la Sara individual. Nu va fi o demonstrație pe platformă, nu va fi o manifestare care poate fi văzută de toți, aceasta nu va fi pentru toată lumea, ci este pentru o singură persoană, pentru că Domnul o vizitează pe Sara; El confirmă promisiunea și Sara concepe. Nu a conceput până când nu a primit această vizită. Nu vizita de la Mamre a adus-o înapoi la tinerețe, nu aceasta a adus-o la unirea imediată cu partenerul ei, nu aceasta a adus concepția, ci această vizită privată fără detalii. Ce s-a întâmplat? Cum arăta? Cum a venit? Cum a fost senzația ei? A vorbit în limbi, a dansat pe podea? Ce a făcut? Ce ne-a spus mai mult? Aceasta este confirmarea promisiunii, acesta este punctul culminant, aceasta este cea mai importantă parte a poveștii. Ce s-a întâmplat?

Ea a intrat în cămăruța din cort. S-a dus în această cămăruță unde era Stâlpul de Foc, a venit la celălalt capăt. A schimbat ceva, a fost ceva diferit; acum, ea a fost însărcinată de Cuvântul lui Dumnezeu. Promisiunea și ea erau acum una; ceea ce promisese Dumnezeu și ea deveniseră una pentru că acum sămânța făgăduită era în ea, erau ca o singură persoană.

„Trebuie să spui ce s-a întâmplat!”

„Nu știu.”

„Ce s-a întâmplat acolo?”

„Nu știu, nu pot să explic, dar m-am schimbat. Totul este schimbat în mine.” Ea a trecut prin întâlnirea individuală a vizitei pe care Domnul i-a făcut-o ei personal.

Acolo a conceput promisiunea și a devenit purtătoarea Cuvântului promis pentru acea zi. Acum, ea era însăși promisiunea lui IeHoVaH, era chiar Cuvântul; ea manifesta Cuvântul, Cuvântul era în ea, curgea prin ea și urma să aducă pământul făgăduit pentru că totul era legat de ea. Laudă lui Dumnezeu! Laudă Domnului!

Doamne, nu știu despre Tine, dar aceasta mă face să vreau să zbor în locurile cerești. Chiar acum sunt atât de mult deasupra Laodiceii, încât nu mă poate atinge; sunt atât de mult deasupra denomițiilor, iar criticile oamenilor nu înseamnă nimic pentru mine. Vulturii zboară sus, sunt deasupra furtunii, sunt deasupra denomițiilor, sunt deasupra criticilor, sunt deasupra tuturor pentru că această revelație ne-a înviat și ne-a ridicat în locurile cerești și acum promisiunea este în Ea, Ea și promisiunea sunt același lucru deoarece promisiunea este în trupul Ei de carne; acum Ea poartă promisiunea, Ea aduce promisiunea. Laudă lui Dumnezeu! Acestea sunt locurile cerești, iar dacă acest lucru nu te entuziasmează, prietene, ai putea merge la fel de bine la un joc de minge. Acesta este punctul culminant, este momentul în care Dumnezeu Și-a construit tot Cuvântul până acum, a adus semnul lui Mesia venind El Însuși într-un trup de carne, ca să ne arate slujba Fiului omului, pentru a ne aduce înapoi la ceea ce erau ei la Rusalii, înapoi la credința părinților. Apoi, când a venit timpul, a venit la noi în mod individual, deoarece Evrei 11.11... Nici nu mi-am dat seama că suntem la partea a unsprezecea. Deci Evrei 11.11 spune:

„Prin credință și Sara, cu toată vârsta ei trecută, a primit putere să zămislească...” Nu puterea să se întoarcă la tinerețe. Puterea de a fi făcută tânără a venit la împlinire prin cea de-a doua manifestare completă și restaurarea Cuvântului. Este adevărat? După venirea de la Mamre, după incidentul de acolo, ea a fost făcută tânără, dar aici ni se spune: *„Prin credință și Sara...”* Sara însăși, o singură persoană. Această descoperire este pentru persoană, numai pentru o persoană, *„...cu toată vârsta ei trecută, a primit putere să zămislească...”* Sara a primit putere să zămislească (Evrei 11.11,) versus Geneza 21, când Domnul a venit și a vizitat-o pe Sara însăși. Este unirea invizibilă dintre tine și El, este întâlnirea invizibilă a Atotputernicului Dumnezeu din tine; este lucrul tainic care are loc în cămăruță. Când intri în cămăruța aceea din cort, nu poți explica ce s-a întâmplat, dar când ieși știi că ai întâlnit Stâlpul de Foc, știi că totul s-a schimbat pentru că Dumnezeu ți-a descoperit că tu ești cel care poartă sămânța. Ce a făcut aceasta? Întâlnirea privată cu El. Când Domnul a venit la Ea, aceasta i-a produs credință. Ea a primit credință, ea a primit putere, a primit o putere supranaturală ca să poată

concepe fiul. Această putere va veni atunci când El va veni la tine, și îți va da putere să concepi prin credință.

Atât de mulți oameni au citit despre vizita de la stejarii lui Mamre, atât de mulți oameni știu că Pecețile sunt deschise, dar atunci când va veni la tine, El îți va da putere să concepi, să-L produci din nou pe Fiul omului. Amin. Dumnezeu nu a făcut-o pe Sara tânără ca să se întoarcă la ceea ce era la Rusalii, doar ca să cadă din nou primind idei denominaționale. El nu a adus-o înapoi, în locul în care se afla la început, pentru a nu concepe, ca să repete procesul din nou. El a readus-o prin vizita de la stejarii lui Mamre, astfel încât să poată restabili concepția ei, pentru ca ea să poată aduce Cuvântul promis. În ceasul acesta, noi putem striga, putem dansa, putem fi fericiți pentru că a existat o vizită a lui Elohim în trup, care a putut să se întoarcă cu spatele la mulțime și a deosebit gândurile oamenilor, ceea ce ne-a dat putere să ne întoarcem, și să fim o biserică rusalistică. Credința originală a părinților este minunată, dar putem striga și dansa, și sunt sigur că Avraam a fost încântat și Sara a fost încântată, dar nu a adus încă o zămislire, dar scopul a fost zămislirea, scopul era ca Sara să aducă fiul promis.

Sunt sigur că în dimineața aceea s-au ridicat și au dansat; sunt sigur că au fost încântați și a existat un jubileu în tabără, dar Dumnezeu nu terminase încă, nu era încă sfârșitul poveștii, pentru că El a făcut toate acestea ca să aducă fiul promis, prin Sara. Până când acest scop nu a fost atins, Dumnezeu nu a terminat de lucrat, așa că în capitolul 21 i-a permis să meargă în Gherar. Deci, tu și eu știm că ei erau deja tineri, așa că nu suntem confuzi cu privire la acest proces. Apoi, El vine la ea în mod tainic și nu ni se spune nimic altceva. Cea mai importantă parte a povestirii, partea cea mai palpitantă, partea cea mai interesantă, care schimbă totul și face ca această poveste să merite să fie repovestită, a rămas ascunsă. Punctul culminant este atât de contrar gândirii!

Când fratele Branham a venit să predice cele șapte Peceți, a predicat prima, a doua și a treia Pecete, și sunt palpitate, ești entuziasmat, biserica s-a întors la învățătura originală a părinților și totul este atât de interesant! Apoi, el a ajuns la Pecetea a șaptea, care este încununarea întregii lucrări, aceasta este întreaga Biblie, aceasta este întregul scop al tuturor celor scrise de Dumnezeu. Dumnezeu a adus a șaptea Pecete, iar ea este atât de contrară gândirii! Acum a ajuns la punctul culminant al întregii săptămâni de servicii. Acum a ajuns la punctul culminant al întregii slujbe a fratelui Branham, aceasta era slujba lui, el este mesagerul Peceții a șaptea. Așa a spus el, că este mesagerul Peceții a șaptea. Întreaga sa slujbă se

rezumă la acest singur mesaj. El și-a petrecut cea mai mare parte a mesajului predicând Pecetea a șasea, iar când a terminat predicarea Peceții a șasea, el a spus: „Mă simt oprit chiar aici.”

Când a avut viziunea despre cea de-a treia Tragere, în anul 1956, și a spus prima dată despre ea, a spus că a încercat să prindă păstrăvul curcubeu, peștele legământului, copiii lui Dumnezeu. Prima Tragere a fost semnul de pe mână și vindecarea. El a tras momeala, iar aceasta a atras toți peștii mici, astfel încât să atragă atenția peștilor mari. Toți s-au adunat în jurul momelii. Atunci a smucit a doua oară și în Tragerea a doua, care este deosebirea gândurilor inimii, a scos peștele din apă și și-a încurcat firul. Atunci a avut un pește mic, ca o piele peste momeală și a eşuat. El a vorbit despre greșeala lui, iar îngerul i-a zis: „Ți-am spus să nu faci aceasta!” Apoi i-a dat un pantof de bebeluș și a încercat să introducă prin găurile lui un șnur gros. Îngerul i-a zis: „Ți-am spus că nu poți să-i înveți lucrurile spirituale pe bebelușii penticostali”, pentru că fratele Branham încerca să-i aducă mai sus în Cuvânt. El încerca să-i aducă la realitățile spirituale, dar ei erau bebeluși penticostali și nu au putut să crească pentru că tu trebuie să iei carne ca să crești, dar ei au rămas la lapte. Astfel, ei au refuzat să crească, așa că el nu a putut trece acel șnur prin ochiurile mici.

Apoi, îngerul l-a ridicat și i-a arătat un cort uriaș și o mulțime așezată într-un rând de rugăciune ieșind din clădire. În cort era o cămăruță mică din lemn, iar în cămăruță i-a arătat Tragerea a treia; tu nu poți vedea ce se petrece în cămăruță. Fratele Branham era pe platformă și nu vedea nimic în linia aceea de oameni. Oamenii ieșeau unul câte unul în felul acesta, iar dacă ai încerca să-ți dai seama ce este Tragerea a treia, tot ce ai afla dacă i-ai întreba pe cei care ieșeau din cămăruță, este că nu au nicio idee despre ce s-a întâmplat acolo, dar s-au schimbat. Și Dumnezeu i-a spus că aceasta va fi Tragerea a treia și că nu va fi un spectacol public. De aceea, când fratele Branham a intrat în Pecetea a șaptea, a rupt-o, apoi a spus: „Simt că trebuie să mă opresc.” Înainte de a intra în ea, el a făcut o recapitulare, apoi a intrat în Pecetea a șaptea și a spus: „Simt că trebuie să mă opresc”, după care a început să meargă în parabole și a încercat să vă facă să vă amintiți pantoful de bebeluș, să vă amintiți cortul, să vă amintiți sabia. El a început să povestească de sabie, cum s-a dus în Canionul Sabino și Dumnezeu i-a pus sabia în mână. Înainte, în cort, a spus că aceasta va fi Tragerea a treia, dar când a primit sabia în mână, a spus că aceasta a fost al treilea instrument, a fost a treia Tragere care a prins păstrăvul curcubeu, peștele legământului pentru a-l

aduce în Împărăția lui Dumnezeu. Astfel, când a ajuns la Pecetea a șaptea, profetul a spus: „Simt că trebuie să mă opresc.” De ce? Pentru că se potrivea perfect cu viziunea pe care o avusese la sfârșitul anului 1955. Acum a venit un ciclu complet de șapte ani, iar la sfârșitul celor șapte ani, suntem aici, la finalizare. Și când o finalizează, tocmai a demonstrat Pecetea a șaptea, deoarece Mielul este singurul care poate lua Cartea și să-l deschidă Pecețile. El a demonstrat timp de o săptămână că Pecetea a șaptea este aici, că este o Persoană, dar a trecut și nu a explicat-o, pentru că a greșit când a explicat prima și a doua Tragere, și i s-a spus că aceasta nu va fi un spectacol public. Apoi, fratele Branham a spus: „Nu va fi dezvăluită public până în ceasul acela.” Amin. El nu a spus că nu va fi dezvăluită, ci a spus că nu va fi dezvăluită public. Amin.

Această a șaptea Pecete a venit la Sara și nu a fost un spectacol public. În Geneza 21, El a venit la Sara și acesta nu a fost un spectacol public, aceasta nu a fost dezvăluită public până la acel moment. Amin. Dar a venit un moment când ea a putut s-o poarte atât de mult, apoi a izbucnit și fiul promis a ieșit din ea. Atunci nu s-a mai ascuns, ci a izbucnit. Laudă lui Dumnezeu!

„Prin credință, Sara a primit putere...” Ce este această putere? A treia Tragere care vine să-ți aducă credința să poți concepe, să te aducă înapoi la ceea ce ai fost. Dar dacă te întorci la biserica de la Rusalii, biserica aceea a căzut; deci, pentru a nu cădea ai nevoie de ceva mai mult, deoarece starea aceea nu a fost suficientă. Avea să o ia în prezența lui Dumnezeu Însuși. Amin. Dar nu era suficient să coboare la altcineva, ci trebuia să vină la tine personal și să-și injecteze Viața în interiorul tău. Amin. Până acum ai fost purtătorul acestui Fiu promis să sigileze Mireasa, astfel încât nimic altceva să nu poată ajunge la Ea. Rusaliile au căzut luând un alt loc, dar fratele Branham a spus că această Mireasă nu va cădea. Este hotărât ca Ea să nu cadă, pentru că vine El Însuși.

„Prin credință, Sara a primit putere...” Ce face această revelație personală a lui Hristos? Îți dezvăluie personal ce să faci pentru a primi putere să concepi promisiunea. Fără această descoperire, nu ai putere s-o concepi. Deci, totul se rezumă la a primi personal, ca individ, o descoperire. Dumnezeu Însuși va veni la tine să-ți dea o descoperire pentru a concepe această Sămânță, apoi, tu și promisiunea sunteți unul (Amin), pentru că promisiunea este vie în tine. Amin. Acesta este secretul. Așa este. Fratele Branham a spus:

„Acum este o descoperire, pentru că descoperirea este credință. Tu nu poți avea o

descoperire fără credință. Credința este o descoperire pentru că este ceva ce ți-a fost dezvăluit. Credința este o descoperire; credința este ceva care ți-a fost dezvăluit, așa cum a fost pentru Avraam care a numit orice lucru contrar cu ceea ce i se descoperise, ca și cum nu ar fi fost. Deci ce este credința? Credința este descoperirea lui Dumnezeu, iar biserica este zidită pe baza unei descoperiri, a întregului Cuvânt și a Mesajului.”

În **Alegerea unei Mirese**, el spune: „Astăzi găsim că biserică mondială, biserica mondială modernă, și de asemenea, biserica spirituală, sunt ambele însărcinate pentru a naște fii. Una dintre ele are o naștere denominațională și într-una din aceste zile va da naștere Consiliului Mondial al Bisericilor, care îl va da lumii pe Antihrist, printr-o denumire. Acesta este adevărul exact. S-ar putea ca eu să nu trăiesc să văd împlinirea acestor lucruri, dar voi, tinerii, să vă amintiți că ați auzit un slujitor spunând aceste lucruri și urmăriți-le împlinirea. Acesta este chipul fiarei; când va ieși din bisericile Consiliului Mondial, ea îl va naște pe fiul ei, Antihristul.

Cealaltă, este însărcinată de Cuvântul lui Dumnezeu și va naște Trupul, Trupul desăvârșit al lui Isus Hristos, care este Mireasa Lui.” Ce aduce ea? Mireasa. Ce este aceasta? Manifestarea din ceasul acesta, este Cuvântul promis pentru această oră.

„Trupul lui Hristos nu este încă încheiat. Câți știu că un bărbat și soția lui sunt un singur trup? Și Hristos este un singur trup. Cuvântul Mireasă trebuie să fie restul aceluia Trup, iar cei doi formează din nou un singur Trup, așa cum era Adam la început. Bărbatul și soția lui erau unul. Acum, Mireasa adevărată este atât dăruită Lui, încât nu își mai folosește propria minte, ci mintea Lui este mintea Ei și voia Lui este voia Ei, iar voia Lui este Cuvântul Lui.” Amin.

Aceasta este tot ce are nevoie. Câți își amintesc care este titlul meu? Am spus că vom merge în jur și așa am făcut, iar subiectul este „Ultima declarație a Sarei.”

Să ne întoarcem la Geneza 21. Vom începe cu versetul 1, unde am citit:

„Domnul Și-a adus aminte de cele ce spusese Sarei și Domnul a împlinit față de Sara ce făgăduise.

Sara a rămas însărcinată și a născut lui Avraam un fiu la bătrânețe, la vremea hotărâtă, despre care-i vorbise Dumnezeu.

Avraam a pus fiului său nou-născut, pe care i-l născuse Sara, numele Isaac.

Avraam a tăiat împrejur pe fiul său Isaac la vârsta de opt zile, cum îi poruncise Dumnezeu.

Avraam era în vârstă de o sută de ani la nașterea fiului său Isaac.

Și Sara a zis: „Dumnezeu m-a făcut de răs: oricine va auzi va râde de mine.”

Și a adăugat: „Cine s-ar fi gândit să spună lui Avraam că Sara va da țâță la copii? Și totuși i-am născut un fiu la bătrânețe!”

Copilul s-a făcut mare și a fost înțărcat. Avraam a făcut un ospăț mare în ziua când a fost înțărcat Isaac.”

Vreau să fiți atenți la Cuvântul care vine acum de la Sara în maturitate. Pe măsură ce acest Cuvânt care vine prin Sara, vine în maturitate, va intra din nou în conflict.

„Copilul s-a făcut mare și a fost înțărcat. Avraam a făcut un ospăț mare în ziua când a fost înțărcat Isaac.

Sara a văzut râzând pe fiul pe care-l născuse lui Avraam egipteanca Agar.” Ei își bat joc, prieteni, batjocura continuă. Ismael batjocorește, fiul roabei își bate joc de ea.

„Și a zis lui Avraam: „Izgonește pe roaba aceasta și pe fiul ei, căci fiul roabei acesteia nu va moșteni împreună cu fiul meu, cu Isaac.”

Ascultați, aici este declarația finală a Sarei. Ce spune ea? *„Ea a zis lui Avraam: „Izgonește pe roaba aceasta și pe fiul ei”,* alungă acest sistem denominațional, alungă această naștere falsă, alungă tot ce este greșit, alungă-l pentru că nu va fi moștenitor împreună cu ceea ce a venit de la mine. Acest lucru nu va fi împreună cu ceea ce a fost produs de întâlnirea personală cu Dumnezeu Însuși, când El a venit la mine și am conceput, am adus Cuvântul. Acela nu are nicio parte în aceasta! Este timpul pentru o separare!

Sara a ajuns în locul în care Cuvântul a ajuns la maturitate. Ea a văzut batjocura și a spus: *„Nu se poate! Acest lucru nu se va mai întâmpla!”* Vina a fost că a existat un Ismael. Sara a fost de vină pentru existența lui Ismael. A fost vina Sarei, raționamentul ei, a fost programul Sarei, a fost planul Sarei; Sara a prezentat-o pe roabă. Dar după ce a continuat să meargă cu Dumnezeu, dintr-o dată, Dumnezeu a început să i se dezvăluie, să i se dezvăluie și să i se dezvăluie. El a venit la stejarii

lui Mamre, a arătat semnul lui Mesia și a adus-o înapoi la învățătura originală. Apoi, a venit El Însuși la ea, iar ea a devenit atât de mult una cu Cuvântul, încât a devenit plină de Cuvântul promis. Cuvântul promis a ieșit din ea și a venit la maturitate, iar atunci a fost timpul ca Sara să spună: „Nu mai vreau nimic din gunoiul acesta denominațional. Eu l-am făcut, eu sunt de vină, eu l-am cauzat.” Poți spune: „Greșelile mele, gândirea mea greșită, îndoielile mele cu privire la Scriptură, toate sunt din vina mea. Este numai vina mea.”

Acum am venit într-un loc pentru că m-am născut din nou din Duhul lui Dumnezeu. Dumnezeu m-a vizitat în Tragerea a treia, cu deschiderea Peceții a șaptea pentru mine și acum știu că tot ce credeam înainte a fost greșit, tot ce am încercat să fac ca să-L slujesc pe Dumnezeu a fost greșit, dar Dumnezeu le-a aruncat de la mine. Domnul a dat-o afară pe această servitoare, l-a dat afară pe fiul ei, pentru că el nu va fi moștenitor cu acest Cuvânt promis, cu acest Cuvânt cu care m-a impregnat pe mine, cu acest Cuvânt pe care l-a scos din mine. Nu se va amesteca! Am crezut că se poate amesteca, am crezut că aș putea face aceasta, dar astăzi stau aici și-mi dau seama că nu aș mai putea face ce am făcut, pentru că totul a fost o mizerie. Acum îmi dau seama că toate eforturile mele de a-L sluji pe Dumnezeu, toate încercările mele și tot ce am făcut vreodată, au fost o mizerie.

Dar astăzi stăm aici și spunem: „Alungă-l! Aruncă afară sistemul denominațional, aruncă eforturile omului, aruncă hibridarea! Alungă-l, pentru că acest Cuvânt care a venit printr-o impregnare privată, este totul. Acesta este promisiunea, Acesta este Sămânța, acesta este întregul scop și cu El nu se va amesteca nimic altceva. Este timpul ca Mireasa să spună: „Separă-l! Alungă-l!” Amin. „Alung-o afară pe Agar, aruncă afară servitoarea! Aruncă afară denomiunile!” Amin. Gata, Doamne, gata cu gândirea noastră, gata cu eforturile noastre, gata cu planurile noastre! Nu mai vrem nimic, pentru că ceea ce ne-ai dat Tu este cel mai important lucru pentru noi. Acum îmi dau seama că nu am realizat nimic. Acum văd ceea ce nu am putut vedea, văd cât este de desăvârșit Cuvântul Tău, văd cât este de desăvârșit Planul Tău, văd cât este de sigur. Acum m-ai adus până aici și pot să spun cu propriile mele buze: „Alung-o pe servitoare! Alungă falsul, alungă hibridul!” Amin.

Era vina ei. Sigur. A cui este vina? A bisericii. Dar pe cine va folosi El ca să-l aducă Fiului Mireasa? S-ar putea să fi eșuat de zeci de ori, dar aceasta nu schimbă cine sunteți. Poate ai avut idei greșite, eforturi greșite, încercări, eșecuri și tot fel de încercări care s-au ruinat, dar aceasta nu schimbă faptul că ești parte a lui Avraam,

că ești parte a lui Hristos. Această promisiune trebuie să vină prin alegerea mai dinainte. Indiferent ce a făcut Sara, ea a fost rânduită mai dinainte, aleasă; ea era cea care trebuia să aducă promisiunea. De aceea, Dumnezeu a coborât și a manifestat deosebirea gândurilor, iar când s-a întâmplat aceasta, ea a spus: „Este Dumnezeu, deci trebuie să fie adevărat.”

Dumnezeu a coborât și ți-a deosebit gândurile și mi-a deosebit gândurile cu acest Cuvânt, astfel încât să știm că nu este un om. Nu era fratele Branham, ci era Dumnezeu. El a deosebit tot ce era în inima mea.

Adu-mă înapoi, Doamne, în poziția corectă, înapoi la biserica Rusaliilor, dar nu mă lăsa să rămân acolo, ci dă-mi puterea să pot concepe. Cum va veni această putere? Printr-o vizită privată a lui Dumnezeu, când ți se dezvăluie personal. Când ți se dezvăluie personal, nimeni altcineva nu poate ști despre aceasta, nimeni altcineva nu experimentează ceea ce experimentezi tu, nimeni altcineva nu este acolo, nimeni nu vede aceasta și nimeni altcineva nu poate dovedi aceasta. Cum putea să demonstreze Sara că va dura câteva luni? Nu a putut, dar ceea ce i s-a întâmplat, i-a schimbat viața, iar ceea ce i s-a întâmplat acolo, a devenit tot mai evident pe măsură ce s-a apropiat timpul și Cuvântul a început să crească în interiorul ei.

Vreau să mai privim încă puțin această Scriptură.

„Și a zis lui Avraam: „Izgonește pe roaba aceasta și pe fiul ei, căci fiul roabei acesteia nu va moșteni împreună cu fiul meu, cu Isaac.”

Cuvintele acestea n-au plăcut deloc lui Avraam, din pricina fiului său.

Dar Dumnezeu a zis lui Avraam: „Să nu te mâhnești de cuvintele acestea, din pricina copilului și din pricina roabei tale; ascultă glasul Sarei și fă tot ce-ți cere...” (Geneza 21.10-12). El i-a spus: „Ascultă ce spune Sara, pentru că ea îți dă Cuvântul. Ascultă glasul ei.” Acum Glasul este în Sara, Sara are Cuvântul, Sara are Glasul. Chiar și pentru Avraam a fost greu, dar Dumnezeu i-a spus: „Ascult-o pe Sara, ascultă glasul ei, pentru că lucrurile pe care le spune sunt corecte.” De ce? Pentru că atunci când ajungi la acea întâlnire personală din cămăruța de sub Tragerea a treia, deschiderea Peceții a șaptea pentru tine personal, El vine și pune în tine o altă Viață, îți dă putere să concepi acest Cuvânt promis și începe să schimbe felul în care crezi și felul în care vorbești. Amin. Din acel moment, El a schimbat totul cu privire la Sara. Acum Glasul era în Sara. Amin! Amin, Amin,

Amin!

„Ascultă glasul Sarei și fă tot ce-ți cere, căci numai din Isaac va ieși o sămânță care va purta cu adevărat numele tău.”

Deschideți cu mine la Galateni 4.30:

„Dar ce spune Scriptura?” Izgonește pe roabă și pe fiul ei, căci fiul roabei nu va moșteni împreună cu fiul femeii slobode.” Cine a spus această Scriptură? Cine a dat Cuvântul lui Dumnezeu care este numit „Scriptura”? Glasul unei femei. Aceste cuvinte au venit de la Sara, Glasul era în Sara (Amin) care a devenit Cuvântul lui Dumnezeu, Scriptura.

Oh, laudă Domnului! Ce avea ea acum? Cuvântul. Ea știa Cuvântul, știa Cuvântul potrivit, știa ce trebuie să spună (Amin), pentru că a venit prin această călătorie. Astfel, ea a spus: „Alung-o pe roabă și pe fiul ei, pentru că el nu va fi moștenitor împreună cu fiul meu”, iar Dumnezeu a zis: „Ascult-o!” Apoi, Pavel a ridicat-o și a spus: *„Dar ce spune Scriptura?”* El nu a zis: „Ce spune Sara?”, pentru că ceea ce a spus Sara a fost Cuvântul lui Dumnezeu. Amin. Laudă lui Dumnezeu!

Apocalipsa 22.17: *„Și Duhul și Mireasa zic: „Vino!”*

Acum, Mireasa are un glas. Fratele Branham a spus că Dumnezeu are în această zi o Portavoce. Nu este o biserică, ci este Mireasa și ceea ce spune Ea, este spus dinainte, în Cuvânt. Ea nu poate să adauge și nu poate scoate nimic din El, nu poate veni cu nimic nou, nu poate spune cuvintele ei, deoarece Ea a primit Cuvântul de la un profet. Cuvântul a izbucnit în interiorul Ei și Ea aduce Cuvântul promis pentru această zi, așa că acum, Ea a devenit, sub mesagerul Ei, Glasul final pentru epoca finală. Și ce spunea Ea? „Vino!”

Profetul epocii Bisericii Laodicea a spus în cartea Epocilor Bisericii:

„Ceea ce vor spune ei este spus deja în Biblie: „Poporul Meu, ieșiți afară din mijlocul ei și separați-vă!”

Ce spune Ea? „Alung-o pe roabă!” Aceasta spune Ea, pentru că Ea este Glasul pe care Îl are în acest timp final. Și Ea spune: „Ieșiți! Ieșiți din mijlocul ei! Ieșiți din mijlocul curvei și a prostituatelor! Ieșiți din sistemele omenești! Ieșiți din toată hibridarea! Alung-o pe roabă și sămânța ei!” Aceasta este ultima strigare care se face astăzi pe pământ. Glasul Lui va fi în Mireasa Sa, iar ceea ce vor spune ei, este

spus deja în Cuvânt, adică: „Ieșiți afară, poporul Meu, din mijlocul ei și separați-vă!” Acum spune: „Vino!” *„Si Duhul și Mireasa zic: „Vino!”* Amin.

„Separă-te! Las-o pe Agar să plece și vino, pentru că este timpul ca Mireasa Sa să spună ca Dumnezeu: „Alung-o pe femeia roabă! Alung-o pe roabă! Alungă tot ce a fost în mintea mea, orice am crezut că este o idee bună! Scoate afară orice am crezut că este felul corect de a-Ți sluji, aruncă-l afară! Alungă-l, pentru că acum am ceva real, am autenticul! Nu mai am nevoie de hibridul acela, nu mai am nevoie de ceva parțial! Este timpul să spun: „Alungă-l! Aruncă-l de la mine! Dumnezeule, aruncă-l din mintea mea, aruncă-l din viața mea, aruncă-l de la mine! Stăpânește Tu toate planurile mele, toate ideile mele, tot ce am crezut că este bine și că Te-am slujit.”

Acum, sub Pecetea a șaptea, știu ce ai încercat să mă faci să cred tot timpul, știu ce ai încercat să mă faci să spun tot timpul. Acum, am ajuns la Aceasta, acum, Aceasta se maturizează și aruncă totul afară, pentru că doar a batjocorit Cuvântul adevărat. Duhul tău hibrid va batjocori Cuvântul adevărat, gândirea ta va batjocori Cuvântul adevărat, de aceea spun: „Alungă-l! Lasă mintea lui Hristos să fie în noi! Alungă totul!” Apoi, spune tuturor celorlalți: „Vino!”

La început, Diavolul a trebuit să obțină un vas cu care să lucreze. Deci, diavolul a primit vasul pe care Dumnezeu avea să-l folosească, iar acela a fost femeia din grădina Eden. Dumnezeu dorea să producă semințele Sale, semințele Lui predestinate de pe pământ. El a văzut, a prevăzut și a vrut aceasta, așa că a făcut un vas, iar acest vas a fost femeia. Dar diavolul a intrat și a luat același vas, l-a corupt și l-a folosit în scopurile sale.

Dumnezeu a avut un vas ca să împlinească promisiunea făcută lui Avraam, și acel vas a fost Sara, dar diavolul a intrat și a folosit-o pe Sara ca să aducă un produs hibrid. Însă Dumnezeu Însuși a coborât ca s-o aducă înapoi. La începutul epocilor bisericii, ei au început la Rusalii când s-a născut biserica. La sărbătoarea Rusaliilor, ea s-a născut ca să fie Mireasa, s-a născut să fie instrumentul folosit de Dumnezeu ca să-L reproducă pe Hristos pe pământ, însă diavolul a intrat și a început să folosească acest vas. Atunci, am văzut că a coborât Dumnezeu Însuși ca să zădărnicească toate eforturile diavolului, să-i rupă înșelăciunea și s-o aducă înapoi pe femeie la ceea ce a hotărât El să fie. El a dorit atât de mult să-Și împlinească Planul, încât a făcut o cale să poată veni în particular pentru tine, să producă în tine propria Sa Viață și să-ți aducă El Însuși Cuvântul profetit pentru această zi.

Atunci când am fost aduși înapoi prin slujba lui Maleahi 4, Dumnezeu a coborât El Însuși și l-a oprit pe Abimelec pentru că avea un scop și un vas pe care voia să-l folosească pentru a-și termina lucrarea. Dar diavolul a continuat să apuce acel vas și să apuce acel vas, și să apuce acel vas, dar în cele din urmă, a coborât El Însuși și a pus vasul înapoi în mâna Sa. Amin.

Acum, El vine să-și termine lucrarea, pentru că nu a terminat totul în ziua lui Isus Hristos, ci a lăsat să facă ceva acum și prin Mireasă. Acum, acest vas a revenit în mâna Lui, prin propria ei alegere liberă, prin predarea ei voinței Lui și aruncarea a tot ceea ce este contrar voinței Lui. Astfel, vasul, ceea ce a folosit diavolul pentru a perverti și a corupe, va fi luat acum de Dumnezeu, același vas, femeia, și va aduce o restaurare și o răscumpărare. Ceea ce a folosit diavolul ca să aducă moartea, femeia, va fi folosită acum de Dumnezeu ca să aducă Viața și să restabilească tot ceea ce a fost pierdut. Și Dumnezeu vrea s-o facă prin voi. Dar eu nu pot s-o fac, Sara nu a putut s-o facă; prima biserică nu a putut s-o facă și nici noi nu o putem face. Ce a putut face Maria? Nimic. Ce calitate avea ea? Nu avea. Dar când a venit îngerul la ea și a început să-i explice viața ei tainică și neînțeleasă, locul ei în Scriptură și pentru ce a fost chemată, ea a încercat să raționeze, dar El a anulat raționamentul ei cu Cuvântul. Și când ea a trecut peste raționamentul ei, cu Cuvântul, ceva din interiorul ei s-a legat de acel Cuvânt și ea a spus pur și simplu: „Facă-mi-se după Cuvântul Tău.”

Dumnezeu restaurează vasul în mâna Sa, pe aceea pe care diavolul a folosit-o pentru pervertire, pe aceea pe care diavolul a folosit-o pentru corupție, pe aceea pe care diavolul a folosit-o ca să aducă moartea; Dumnezeu restaurează acel Cuvânt, ca să readucă adevăratul Cuvânt (Amin) și să readucă Viața. Tot ceea ce ne cere este să spunem: „Facă-mi-se după Cuvântul Tău.” Este un Cuvânt pe care îl confirmă și îl produce El Însuși. Avraam nu a putut să facă nimic. Ce putea face Avraam pentru a aduce promisiunea? Nimic. Toate eforturile lui au eșuat. Ce a putut face Sara? Nimic. Ei nu au putut să facă nimic. Tot ce puteau face era să creadă, să-și pună credința în Cuvântul pe care li l-a dat Dumnezeu pentru ziua aceea, iar aceasta li s-a considerat neprihănire. Iar când a sosit timpul, a coborât Dumnezeu Însuși și a desăvârșit lucrarea.

Vă spun că a venit timpul când Dumnezeu Însuși a coborât jos să facă lucrarea. El a venit jos pentru a confirma promisiunea; El a venit jos să arate semnul lui Mesia; El a venit jos să Se întâlnească cu Sara în particular, astfel încât să poată concepe acest Cuvânt, iar acum, este timpul ca Sara să spună: „Separ-o! Alung-o pe

roabă!”

Nu știu cum sunteți voi, dar eu mă simt mai puternic decât m-am simțit vreodată în viața mea și spun: Dumnezeu a izgonit-o pe această femeie roabă! Dumnezeu a alungat acest lucru greșit, a aruncat-o de la mine. Doamne, nu poate moșteni cu ceea ce este în mine! Această gândire nu poate moșteni cu ceea ce este în mine, alung-o! Doamne, fă ca Cuvântul acesta să aibă întâietate, Cuvântul acesta să-și ia poziția, Cuvântul acesta să fie totul pentru mine. Alungă orice altceva! Acesta este ceasul în care trăim, prieteni, este strigătul Sarei, este strigătul nostru și invităm pe oricine să vină, să părăsească sistemul roabei, toate denumirile și ideile pervertite și corupte ale oamenilor și să se întoarcă la Domnul. Readuceți totul la original, pentru că aici este o Fântână din care curge apă curată și pură. Veniți și beți!

Avraam a fost un profet, deci ce este Sara? Ea este orice este el. Atunci când a vorbit, Sara a spus o mulțime de lucruri care nu au fost numite Scripturi, dar când ea a spus lucrurile corecte, Dumnezeu a zis: „Ascult-o!” Sunt o mulțime de lucruri pe care le-am spus și nu au fost corecte, dar Dumnezeu va folosi în continuare această Mireasă ca să vorbească Cuvântul adevărat care a fost dat printr-un profet. Ea va lua ceea ce a fost dat și va continua să-L dea mai departe, iar Dumnezeu va susține ceea ce spune, deoarece ceea ce spune Ea, va fi spus în Cuvânt înainte de a ieși din gura ei: „Lasă-te separat de acest Cuvânt promis!”

Oh, vă iubesc pe toți și sunt atât de mulțumitor lui Dumnezeu pentru acest Cuvânt, prieteni! Acesta este mai mult decât viața naturală, este Viața veșnică. Doamne, dacă viața mea nu va mai continua și în altă zi, va fi bine pentru mine, deoarece am o Viață care a început înainte de aceasta și voi merge dincolo unde este o Viață veșnică. Lucrurile lumii dispar repede, nu mai vrem nimic din ele înăuntru, vrem să aruncăm totul. Oh, vin din perversiune, am fost corupt și trebuie să fiu purificat! Nu mai stau în păcat, acum ajung la desăvârșire. Am venit atât de departe în călătorie, ca Enoh, care a mers cu Dumnezeu și a ajuns atât de departe pe drum încât nu a mai vrut să se întoarcă. Am spus că Dumnezeu ne va duce mai departe pe drum (amin), până când vom ajunge în locul de unde nu mai vrem să ne întoarcem înapoi. Eu vreau să primesc mai mult pe partea aceasta, mai mult din mine s-a ridicat de pe pământ, mai mult din mine zboară în ceruri, mai mult din mine este acolo, așa că pur și simplu nu mai vreau să mă întorc. Mă atrage tot mai sus! Da, da! Prieteni, este timpul să spunem: „Doamne, alung-o pe roabă și sămânța ei!”

Să ne rugăm. Doamne Isuse, Îți mulțumim pentru că ai făcut ceea ce nu am putut face noi înșine, mai mult decât am fi putut concepe noi înșine, mai mult decât ar fi putut face Sara și Avraam; dar tu ai schimbat starea lor ca să-l poată aduce pe fiul promis. Maria nu putea face nimic și noi nu putem face nimic în noi înșine, dar Dumnezeu, la timpul hotărât, ai trimis un înger la Maria, iar când a fost timpul potrivit, ai trimis un înger mesager să ne spună că a sosit timpul și pentru noi. Și noi spunem: „Doamne, dă-ne credința pe care a avut-o Maria.” Ea a trebuit să pună deoparte toate planurile ei și frica de consecințe. Doamne, ea a aruncat într-o clipă toate acestea și a primit ceea ce i-ai oferit, poziția ei în Cuvânt, așa că a spus: „Facă-mi-se conform Cuvântului Tău.” Dumnezeu, vrem să spunem același lucru. Doamne, nu mă lăsa să raționez sau să nu cred; Dumnezeu, nu mă lăsa să mă gândesc sau să planific, ci ajută-mă să arunc totul și să spun pur și simplu: „Doamne, cred,! Am primit planul Tău pentru mine și spun: „Facă-mi-se conform Cuvântului Tău!” Schimbă-mă, adu-mi descoperirea, fiindcă numai Tu poți s-o aduci, adu Viața în pântecul meu, Doamne. Eu nu pot face aceasta, ci numai Tu o poți face, dar, oh, Doamne, cred, prin credință în Cuvântul pe care L-ai adus înapoi într-un un pântec virgin, ca să-Ți poți naște Sămânța. Dumnezeu, lasă-ne să rămânem sub spălarea apei Cuvântului, care curăță și purifică.

Doamne, dacă este cineva care nu a intrat încă în cămăruță, nu Te-a întâlnit personal și nu a fost înviat la Viață în prezența Ta, Te rog să lași să se întâmple acum. Fă să nu mai existe raționamente, planuri și încercări de a aduce Cuvântul, ci chiar acum, sub manifestarea acestui Cuvânt care este propovăduit în acest ceas, să se predea înaintea Ta și să zică: „Ia-mă, Dumnezeu! Vino la mine, Stăpâne, și adu-mi zămislirea pe care o doresc și nu o pot aduce. Tot ce pot face este să spun: „Sunt aici, Doamne și spun: „Te-am văzut la stejarii lui Mamre, Te-am văzut întorcându-Te cu spatele la mulțime și mi-ai dat putere, Doamne, să mă întorc la credința părinților. Dumnezeu, adu-mi o întâlnire personală. Vino Tu însuși la fiecare viață, individual, și dă-ne puterea de a concepe Sămânța promisă. Adu o viață schimbată, astfel ca Cuvântul promis și individul, sau persoana, să fie uniți împreună ca unul singur, fiindcă acum, acest Cuvânt poate fi născut prin biserică, prin Mireasă. Fă să ne predăm așa cum nu ne-am predat niciodată înainte și să credem cu putere, Doamne, ca să concepem. Te iubim, Dumnezeu, și Îți cerem să atingi fiecare inimă, fiecare viață, ca fie sfințită și să întrerupi planurile și gândurile fiecărui individ care poartă sămânța. Doamne, Tu ai întrerupt planurile Mariei și aceasta a fost bine. În ziua când ai venit la Avraam la Mamre, ai intervenit și i-ai întrerupt planurile, printr-o întâlnire și a fost bine. În Geneza 21, ai

venit la Sara în privat, și ai întrerupt prin prezența Ta orice ar fi făcut. Ai venit la ea și a fost bine.

Doamne, cred că în dimineața aceasta, Tu ai venit la fiecare individ, prin predicarea Cuvântului, Stăpâne, care este metoda Ta de a salva sufletele, și Te rog, Doamne, ca acest Cuvânt să coboare acum și să găsească un loc de odihnă în pântecele seminței Tale. Întrerupe-ne planurile, Stăpâne, iar noi să fim mulțumiți de aceasta, încât să putem spune: „Facă-mi-se conform Cuvântului Tău. Ajută-mă să-L aduc pe Fiul omului; ajută-mă să fac parte din această slujire, Doamne. Ajută-mă să aduc Cuvântul care aruncă toate legăturile, gândurile, planurile și înșelăciunea femeii roabe, și scoate din viața mea tot ce a produs. Lasă-mă să fiu cu adevărat curat și numai pentru Tine.

Oh, Doamne, Îți mulțumesc pentru acest Cuvânt și Te rog să ne ajuți să ne predăm mai mult. Ia-ne în mâinile Tale și folosește-ne pentru gloria Ta, și fie ca această ungere să facă tot ce ne-ai chemat să facem, pentru a manifesta acest Cuvânt viu, în ceasul acesta. Scopul Tău în timpul final este ca această Mireasă să fie așezată în poziția pe care ne-ai dat-o, fiindcă ne-ai curățit pentru Tine și ne-ai umplut. Ajută-ne să ne predăm, în timp ce-Ți închei lucrarea în noi, fiindcă Îți cerem aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

/:Conform promisiunilor Tale,

Pot sta în siguranță.

Sculptează în inima mea

Adevărul Cuvântului Tău,

Care mă eliberează.:/

Dumnezeu să vă binecuvânteze, sfinților! Cred că mai înainte am spus că nu puteți face acest lucru. Este adevărat. Cu abilitatea ta umană, în trupul tău, nu o poți face, dar nu se poate face fără tine. Dar există o Femeie hotărâtă mai dinainte, există o Sămânță predestinată, există pe pământ un popor care va împlini promisiunea. Nu o poți face singur, dar nu se poate face fără tine, așa că singura soluție este să spui „Da” Cuvântului și să te predai Lui. Nu există nicio altă alegere, nu există altă opțiune, nu o poți fabrica, nu o poți produce. Aceasta este ceea ce a produs fiecare situație dezonorantă în jurul nostru, în viața noastră și în jurul a

cea ce se numește Mesajul. Fiecare mizerie pe care am văzut-o, este pentru că am încercat să ajungem la promisiune singuri. Nu o putem face! Mizeria de iubire pe care o avem în viața noastră este pentru că am încercat s-o producem noi înșine. Nu o putem face! Singurul lucru pe care putem să-l facem noi este să spunem: „Dumnezeule, sunt aici. Orice s-a predicat astăzi, sunt eu. În mine este un martor care spune: „Mamă, în această oglindă sunt eu!” M-am uitat azi la biserică și reflectă că eu sunt aceea! Nu pentru că o merit, nu pentru că am câștigat aceasta, nu pentru că am valoare, ci pentru că nu mă pot împiedica să cred, Doamne!

Apoi, pur și simplu îi dăm lumii tot ce ne ține, tot ce ne distrage atenția, tot ce ne împiedică. Să aruncăm totul jos și să spunem: „Sunt aici, Doamne! Facă-mi-se după Cuvântul Tău!” Vreau să-Ți spun doar: „Te iubesc!” Domnul să fie cu voi. Amin.

-Amin-